

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 30 ЧЕРВНЯ 2006 РОКУ ЧИСЛО 26 VOL. CXII FRIDAY, JUNE 30, 2006 No. 26

У Верховній Раді Україні утворено міжфракційну парляментську коаліцію

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 22 червня провідники фракцій СПУ, БЮТ і „Наша Україна" у Верховній Раді (ВР) підписали коаліційну угоду і погоджували між собою розподіл посад. Бльок Юлії Тимошенко має право на посаду прем'єр-міністра, першого заступника голови ВР. „Наша Україна" одержить посаду голови Верховної Ради, а Соцпартія – посади першого віце-прем'єр-міністра і міністра транспорту і зв'язку. На голови ВР претендують Петро Порошенко та Анатолій Кінах. Міністерські портфелі розподілені так: до БЮТ відійшли посади міністрів агропромислового комплексу; економіки; палива та енергетики; вугільної промисловости; будівництва та архітектури; культури; надзвичайних ситуацій; охорони здоров'я; фінансів; голови Фонду держмайна; голови Держкомітету телерадіомовлення. „Нашій Україні" відійшли портфелі віце-прем'єра з реґіональної політики; міністрів праці; промислової політики; молоді та спорту; внутрішніх справ.

Зліва: провідники фракцій „Наша Україна" Роман Безсмертний, БЮТ – Юлія Тимошенко і СПУ – Олександер Мороз після підписання коаліції у Верховній Раді 22 червня 2006 р. *Фото УНІАН*

Коаліція 23 червня оприлюднила Програму діяльности, у якій стверджується, що має намір розвивати в Україні ліквідний, прозорий і надійний фондовий ринок і сприяти становленню вторинного ринку цінних паперів. Заплановано розкриття інформації підприємствами і фінансовими установами про їхню діяльність, у тому числі для відстеження перехресних прав власности та інших зв'язків між ними. Передбачається провести фінансовий авдит за міжнародними стандартами всіх національних акційних компаній, державних підприємств і підприємств з контрольною часткою

(Закінчення на стор. 3)

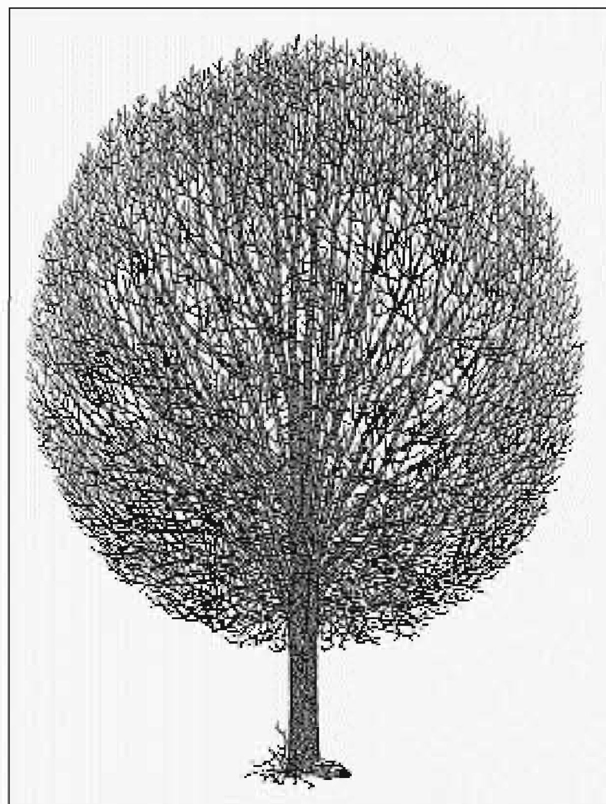
Феномен Якова Гніздовського

Ретроспективна виставка творів Якова Гніздовського, одного з найвидатніших і найшановніших українських мистців, охоплює понад сорокарічний його творчий шлях. Залею експозиції мене супроводжує директор Українського музею в Ню-Йорку Марія Шуст, з захопленням розповідаючи про феномен Якова Гніздовського, українського художника, графіка, різьбара, який жив і працював у Ню-Йорку, Парижі, Мюнхені, але серцем так і залишився великим українцем. З нею наша розмова:

– Як виникла ідея цієї виставки: „Яків Гніздовський. В кольорі і чорно-білому?". Якій даті вона присвячена?

– Ця виставка, яка 11 червня ц. р. відкрилася в залях нашого музею, присвячується подвійному ювілеєві мистця – 20-им роковинам смерти і 90-ій річниці від дня народження. Виставка також знаменує його символічне повернення на батьківщину, адже в листопаді 2005 року відбулося перепоховання праху мистця на Личаківському цвинтарі у Львові, де спочивають у вічності видатні історичні і культурні діячі України. Ось як передав важливість цієї подій Джон Е. Гербст, посол США в Україні: „Яків Гніздовський повертається на свою батьківщину, залишаючи в Америці багату культурну спадщину. Його твори становлять коштовну частину колекцій наших найкращих музеїв, зокрема Національного Музею американського мистецтва, Музею образотворчого мистецтва в Бостоні та колекцій Білого Дому. Сьогодні громадяни України, яку він так палко любив, матимуть можливість безпосередньо оцінити його такі щирі, а іноді й кумедні образи, що їх він часто черпав із життя своєї рідної землі. Я. Гніздовський продовжує традицію багатьох інших американських імігрантів, які поєднали

(Закінчення на стор. 22)

Я. Гніздовський. „Дерево без листя",1965, дереворит. Зі збірки Марії Тершаковець і Романа Гавриляка

Чемпіонат світу 2006 року з футболу Україна вийшла у чвертьфінал!

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 26 червня працівники Головної канцелярії УНСоюзу і його видань не пішли додому у звичний час: усі зібралися біля телевізора, щоб подивитися гру збірних України та Швайцарії на Чемпіонаті світу 2006 року з футболу. Були також гості – журналісти з газети „Стар Леджер", Нюарк, Бред Паркс і Скат Летючий, які нотували враження вболівальників і фотографували їх, щоб наступного ранку подати свій звіт у газеті. А пристрасті були непідробні. І це зрозуміло: збірна Укарїни, яка почала змагання з сумної поразки, тепер упевнено долає сильних суперників: третя перемога поспіль! Знову світ чує ім'я молодої держави! До речі, збірна Росії ще на відбіркових змаганнях випала з числа можливих суперників.

Під час гри з Швайцарією – атакує українська збірна *Фото: УНІАН*

Збірна України 26 червня перемогла збірну Швайцарії в серії карних після завершення внічию основного й додаткового часу з рахунком 3:0 у грі 1/8 фіналу в Кельні і вийшла до 1/4 фіналу.

Головний тренер збірної Олег Блохін випустив у стартовому складі воротаря Олександра Шовковського, захисників Андрія Несмачного, Владислава Ващука, Андрія Гусіна, півзахисників Анатолія Тимощука, Олега Шелаєва, Олега Гусєва, Андрія Воробея, Максима Калиниченка, нападаючих Андрія Шевченка, Андрія Во-

(Закінчення на стор. 23)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Українській Конституції – 10 років

КИЇВ. – 28 червня 1996 року, після довгих дебатів з виконавчою владою, парлямент незалежної України проголосував за Основний закон держави. Пізніше Конституцію почали критикувати через нібито внутрішні неузгодженості. І в 2000 році на всеукраїнському референдумі українці вперше спробували внести зміни до Основного закону. Однак, досьогодні вислід волевиявлення громадян не знайшов відображення у тексті Конституції. Через два роки Президент Л. Кучма запропонував політичну реформу, яка перетворює Україну з президентсько-парляментської на парляментсько-президентську республіку. Проти цього виступила опозиція. Зміни до Конституції парлямент все ж ухвалив у 2004 році, напередодні президентських виборів. Частина з них набула чинности 1 січня цього року, решта – після останніх виборів до Верховної Ради. Президент України Віктор Ющенко неодноразово критикував політреформу. Однак, праця Конституційного суду понад півроку в Україні заблькована, частина суддів досі не приведена до присяги.

Новий Посол США в Україні

КИЇВ. – Новий Посол США в Україні Вілям Тейлор 21 червня вручив вірчі грамоти Президентові Вікторові Ющенкові і провів першу зустріч з журналістами. У службовому списку В. Тейлора – багато „гарячих точок": В'єтнам 70-их років, Росія часів розпаду Радянського Союзу, Афганістан та Ірак після 11 вересня 2001 року, Єрусалим під час виходу ізраїльтян з сектору Ґази. Нове дипломатичне призначення до України В. Тейлор сприймає як винагороду за віддану службу, а не як місце, де він знову зможе проявити свої здібності. „США не очікують, що в Україні буде якась кризова ситуація, – сказав він". Серед перших заяв Посла є та, що США уважно стежать за формуванням урядової коаліції в Україні, що Вашінґтон працюватиме з будь-яким українським урядом, незалежно від його „кольору". Серед справ, які новий Посол отримав „у спадок" від свого попередника, – зацікавленість у більшій енерґетичній незалежності України. Посол США обіцяє також багато подорожувати Україною, дипломатично скерувавши свою першу поїздку не на захід чи схід, а на південь країни. Він також обіцяє невдовзі вивчити українську, так само, як це зробили всі п'ять його попередників під час праці у Києві.

Тіло Г. Ґонґадзе дозволили поховати

КИЇВ. – Генеральна прокуратура дала згоду на видання тіла журналіста Георгія Ґонґадзе його матері Лесі для поховання, повідомила 26 червня представник інтересів вдови журналіста Мирослави Гонґадзе Валентина Теличенко. За її словами, Генпрокуратура дала цю згоду у відповідь на запит Уповноваженого Верховної Ради з прав людини Ніни Карпачової, до якої в усній формі звернулася мати журналіста. Мирослава Ґонґадзе повідомила Лесю Гонґадзе про її пляни приїхати в Україну, на початку липня, і якщо мати Георгія погодиться на поховання, то вони узгодять час і місце. „Досьогодні лише мати мала сумніви щодо приналежности тіла Георгієві, яке зберігають у Київському морзі. Тому я вважала, що, з моральної точки зору, вона мала б зняти для себе будь-які сумніви щодо приналежности тіла", – додала Мирослава Ґонґадзе. Тим часом в апеляційному суді Києва триває слухання справи за звинуваченням виконавців убивства Георгія Ґонґадзе. Розгляд справи розпочався 9 січня. У вбивстві журналіста звинувачують трьох колишніх співробітників Департаменту зовнішнього спостереження і кримінальної розвідки Міністерства внутрішніх справ, а саме: Валерія Костенка, Миколу Протасова й Олександра Поповича. Ще один звинувачений – колишній керівник згаданого департаменту МВС Олексій Пукач – перебуває в розшуку. Раніше Генпрокуратура заявила, що до суду передано першу частину справи, яка стосується лише виконавців вбивства. Друга частина стосується встановлення замовників і організаторів цього злочину.

Новий єпископ-помічник Верховного Архиєпископа УГКЦ

КИЇВ. – Під час урочистого засідання працівників Патріяршої адміністрації УГКЦ, яке відбулося 24 червня під головуванням глави УГКЦ Любомира, було представлено керівника Патріяршої адміністрації Владику Діонісія (Ляховича), єпископа-помічника Верховного Архиєпископа. Після привітання Предстоятель УГКЦ представив сучасну структуру Патріяршої курії, до якої, на зразок державних органів влади, входять три головні складові: Синод єпископів УГКЦ (законодавча влада), Патріярша адміністрація (виконавча влада) та Патріярший трибунал (судова влада). Безпосередньо до Патріяршої адміністрації належать особистий секретаріят глави Церкви, екзарх для монаших справ, екзарх для силових структур, патріярший економат, секретаріят глави Церкви та відділ зовнішніх зв'язків. Сам секретаріят складається з канцелярії, відділу інформації, бюра для зв'язків з органами державної влади в Україні, відділу організаційних питань, протоколу й архіву.

ЗУАДК передав 75 візків інвалідам Львівщини

ЛЬВІВ. – 26 червня Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет на чолі з Ларисою Лозинською-Кий привіз в Україну два контейнери з інвалідними візками, 280 із яких розподілять між собою Львівська, Івано-Франківська, Волинська та Тернопільська області. Зокрема до Львівської области потрапило 75 інвалідних візків. П'ять з них залишаться у Львові, а решту роздадуть у райони Львівщини.

Грабіжники вкрали понад сто картин Марії Приймаченко

КИЇВ. – Президент В. Ющенко 23 червня попросив міністерство культури звернути увагу на розслідування пограбування родинного музею української селянки-художниці Марії Приймаченко. Грабіжники 22 червня вдерлися до хати на Київщині, де мешкають нащадки покійної художниці, зв'язали та побили подружжя літнього віку і викрали понад сто картин з домашньої колекції. Вартість картин невідома, позаяк вони не продавалися, але їхня цінність для української культури є дуже високою. Живопис Марії Приймаченко є одним з найбільших українських скарбів і візитівкою України. Марію Приймаченко зараховують до найвидатніших художників-примітивістів світу. Картини Марії Приймаченко характерні стилем так званого наївного народного живопису. За розслідування взялися МВС, Генеральна прокуратура, а тепер також і СБУ.

Київ відвідав британський Принц Ендрю

КИЇВ. – 28-29 червня в Києві з короткочасною візитою перебував Принц Ендрю, Герцог Йоркський, другий син королеви Великобританії Єлизавети II, повідомив 27 червня речник Міністерства закордонних справ України Василь Філіпчук. Принц Ендрю відвідав Україну як представник „Форен Офісу" (Міністерство закордонних справ) в рамках закордонного турне. 29 червня Принца Ендрю приймали Президент України Віктор Ющенко і міністер закордонних справ України Борис Тарасюк. Під час зустрічей обговорювалися питання українсько-британської співпраці, євроінтеґраційна і євроатлантична проблематика.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Відзначили п'яту річницю візити Івана Павла II

КИЇВ. – Урочисту хресну ходу Хрещатиком та спільну молитву на Майдані Незалежности провели 25 червня українські греко- та римо-католики. Таким чином вони відзначили п'яту річницю візити в Україну Папи Івана Павла II. До участи в хресній ході були запрошені представники всіх християнських конфесій, але взяли участь в ній лише дві. П'ять років тому проти візити Івана Павла II протестували православні Московського патріярхату, які назвали цю подію „експансією католиків на православну землю". Натомість, греко- та римо-католики молилися за мир в Україні та якнайскорішу беатифікацію Івана Павла II. Зранку в греко-католицькій церкві Святого Василія відбулася урочиста Літургія, присвячена візиті Папи , який після спільної молитви з мирянами на київському стадіоні „Чайка" 5 років тому завітав до цієї церкви та благословив її. Урочистості з нагоди п'ятиріччя візити Папи в Україну тривали впродовж цілого тижня. Ієрархи Української Греко-Католицької Церкви нагадували, що покійний Понтифік закликав українських політиків обмежити власний еґоїзм та діяти в інтересах українського народу. У Львові недільного ранку 25 червня чимало мирян з усієї Львівської єпархії зібралося в Сихівському районі, на площі перед церквою Різдва Пресвятої Богородиці, щоб бути присутніми на Архиєрейській Божественній Літургії, яку відслужив Владика Ігор (Возьняк), Архиєпископ Львівський, і побачити на власні очі освячення хреста дзвіниці церкви Різдва Пресвятої Богородиці, після чого відбувся святковий концерт. Бо саме тут 2001 року відбулася зустріч Святійшого Отця з молоддю. Завершилися святкування у Новояворівську 27 червня – там Архиєпископ поблагословив скульптуру „Христос – Добрий Пастир". Крім того, у цей день, відкрито таблицю на Реколекційному молодіжно-духовному центрі (його названо іменем Митрополита Андрея та Климентія Шептицьких).

Хресний хід у Києві, присвячений 5-ій річниці візити Івана Павла II
Фото: УНІАН

У Верховній Раді...

(Закінчення зі стор. 1)

акцій держави. Коаліція сприятиме створенню інститутів спільного інвестування, має намір розробити і впровадити інструментарій емісії приватних інвестиційних цінних паперів для роздрібного продажу індивідуальним інвесторам.

Коаліція має намір прийняти закони про акційні товариства, про фінансово-промислові групи, про систему валютного реґулювання і валютної контролі і спільний нормативно-правовий акт про спрощений порядок здійснення валютних операцій з інвестиціями в цінні папери українських елементів, що перебувають в обігу на фондових біржах в Україні.

У Верховній Раді України 23 червня відбулися загальні збори народних депутатів, що входять до парляментської більшости.

Незаперечним позитивом офіційного проголошення коаліції „помаранчевих сил" є те, що відтепер немає потреби шукати для неї якусь назву чи формат. Визначення „помаранчева", „демократична", „коаліція трьох", „стабілізаційна" втратили актуальність, бо тепер є просто правляча коаліція.

Другим позитивом є те, що створення коаліції пов'язане з дотриманням її учасниками узятих на себе передвиборних зобов'язань. Останній наказ Майдану виконано: вони об'єдналися.

Безперечним позитивом є створення тексту коаліційної угоди, його поважний обсяг. На жаль, є й неґативи... Перший з них – намір заразом призначити кандидатів на дві ключові посади – в „пакетному" режимі. Задля цього доведеться негайно змінювати реґламент ВР.

Якщо голова парляменту та прем'єр разом призначені – то й піти вони мають разом. Недогляд в цьому важливому для правлячих персон питанні може призвести до відомого й передбачуваного варіянту розвитку подій – переформатування коаліції за участю одного з призначених „пакетом".

Другий важливий неґатив – відверте відкидання в опозицію фракції Партії Реґіонів, яка справжньою опозицією не є і бути не може, вона не здатна продемонструвати нічого путнього. Помилка обернення в опозицію Партії Регіонів полягає в тому, що ця партія сподівається дочекатися розпаду коаліції і тоді вже диктувати їй свої умови. Але це марні сподівання. Навіть закон про опозицію ця партія, можливо, отримає з рук коаліції лише після того, як будуть переділені всі, включно з парляментськими, посади.

26 червня Партія Реґіонів як парляментська опозиція висунула ультиматум з вимогою чітко дотримуватися Конституції України і реґламенту ВР під час обрання керівних органів парляменту і Кабінету міністрів та розподілу парляментських комітетів. Партія вимагає таємного голосування без будь-якого пакетного голосування; розподілу парляментських комітетів з обов'язковим дотриманням принципу пропорційности представництва всіх депутатських фракцій; негайного припинення незаконного сумісництва посадовців з депутатськими повноваженнями.

27 червня засідання ВР так і не розпочалось: фракція Партії Реґіонів блькувала всі підходи до президії та трибуну, вимагаючи виконати їхні умови, висунуті 26 червня в ультиматумі, зокрема щодо обрання голови парляменту, керівників комітетів ВР, депутатів-сумісників та інші. Провідник фракції Віктор Янукович висловив готовність блькувати роботу парляменту впродовж 30 днів, якщо в цьому буде потреба. При цьому він нагадав про норму Конституції, яка дозволяє розпуск парляменту, якщо впродовж 30 днів депутати не зберуться на засідання.

Чергове засідання Верховної Ради спробують розпочати у четвер, 29 червня, повідомив один з провідників БЮТ Олександер Турчинов, якщо парляментська трибуна буде розблькована. Він вважає, що всі дії Партії Реґіонів пов'язані з тим, що вона боїться формування уряду, оскільки хоче безладу в Україні, і тому намагається затягнути процес формування влади в Україні.

Найбільш передбачуваним неґативним чинником створення правлячої коаліції було й залишається те, що вся її діяльність накладається на великий енерґетичний торг, що відбувається за рахунок інтересів України між Росією і США та ЕС. Заява потенційного прем'єра Юлії Тимошенко про перегляд газових угод з Росією, зроблених в унісон з обіцянками нового Посла США в Україні Д. Тейлора надати Україні експертну допомогу в разі перегляду цих угод, остаточно позбавили Україну змоги мати власну гру. Уже годі говорили про те, що своїми заявами Ю. Тимошенко негайно порушила коаліційну угоду, у якій жодним словом не вказано про розрив договорів з Росією, а лише про взаємини з нею на засадах Европейської енерґетичної хартії...

Віктор Ющенко переконаний, що частину парляментських комітетів має очолити опозиція. Про це він сказав 23 червня після переговорів з провідниками коаліції. Йдеться про парляментський комітет з питань свободи слова, Рахункову палату та інші органи.

За матеріялами ЗМІ

По-різному реагували на підписання коаліції народні депутати (фото УНІАН)...

Юлія Тимошенко сховалася за спиною Петра Порошенка

Віктор Янукович був засмучений

Олександер Мороз на барився з порадами

Раїса Богатирьова (Партія Реґіонів) порозумілася з представником СПУ Йосипом Вінським

СКУ – це українці тридцяти країн

На запитання кореспондента „Свободи" відповідає президент Світового Конґресу Українців Аскольд Лозинський.

Аскольд Лозинський

– Сьогодні СКУ – відома і авторитетна організація. Як починалася її історія, що характеризує її сьогоднішній день?

–Світовий Конґрес Українців – це найвища координаційна громадська надбудова усіх організованих українців, які опинились або народились у діяспорі. Українське населення діяспори нараховує тепер понад 20 мільйонів осіб, більшість яких народжені за межами України. Вони є громадянами тих країн, в яких вони живуть.

Історія об'єднання українців бере свій початок з 1967 року. Саме тоді в Ню-Йорку відбувся перший З'їзд, який прийняв назву організації – Світовий Конґрес Вільних Українців. Його головний обов'язок полягав в тому, щоб координувати діяльність українців в Америці, Канаді, Західній Европі, Австралії, Арґентині, Бразилії, Уруґваї, Параґваї та Венесуелі.

Другий з'їзд відбувся в 1973 році в Торонто. Всі наступні наші зібрання проходили то в Америці, то в Канаді. На з'їзді 1993 року було змінено назву організації на – Світовий Конґрес Українців. Поруч з питаннями культури та освіти, СКУ приділяв багато уваги дотриманню урядами країн прав людини. З цією метою була створена спеціяльна комісія, яка займалась виключно цією проблемою.

– Як сталося, що останній з'їзд СКУ відбувався у Києві?

– Так, 8-ий з'їзд СКУ відбувся у 2003 році у столиці України. Адже Київ знаходиться майже на однаковій відстані від східньої та західньої діяспори, делеґатам легше діставатись, і подорож коштує дешевше. Наступний 9-ий з'їзд СКУ, можливо, проведемо також в Україні, в Донецьку. Наші з'їзди мають мобілізуючий характер, сприяють зростанню національної свідомости людей.

– Наскільки ефективною є структура СКУ?

– До недавнього часу структура СКУ була складною, не сприяла своєчасному вирішенню актуальних проблем. І тому на останньому з'їзді довелося її вдосконалити. Зараз діє Рада директорів, яка скликається один раз на рік, маємо виконавчий орган, до якого входять президент СКУ, два його заступники, генеральний секретар, скарбник, фінансовий референт та голови рад і комісій.

– Одна з комісій займається шкільництвом?

– Так, суботніми українознавчими школами, яких у США 33. Приблизно така ж кількість їх у

(Закінчення на стор. 21)

АМЕРИКА І СВІТ

Ізраїльські війська увійшли до сектору Ґази

ЄРУСАЛИМ. – Ізраїльські війська 27 червня увійшли до південної частини сектору Ґази. Танки та війська перетнули кордон і зайняли позицію поблизу міжнародного летовища Ґази. Уже після півночі перші ізраїльські літаки розбомбували міст на південь від міста Ґази. В наступні кілька годин продовжувалися напади на другий міст та на електротрансформаторну станцію. Покищо немає повідомлень про жертви. Армійський речник сказав, що єдиною метою акції є звільнення капрала Ґілада Шаліта, захопленого палестинцями 25 червня. Проте такий рейд може мати тільки обмежений вислід, і може лише доповнити, а не замінити дипломатичні зусилля з його звільнення. За останні дві доби особливо активними в спробах досягти звільнення вояка були єгипетські посередники. Палестинське войовниче угруповання, яке захопило вояка, запевняє, що він перебуває в місці, де ізраїльтяни його не знайдуть, і що його утримуватимуть, доки не буде виконано їхні умови.

„Ню-Йорк Таймс" захищає публікацію

НЮ-ЙОРК. – Виконавчий редактор часопису „Ню-Йорк Таймс" Бил Келер 26 червня виступив на захист рішення своєї газети оприлюднити подробиці таємної програми американського уряду зі спостереження за міжнародними фінансовими акціями. Він зробив цю заяву у відповідь на різку критику газети з боку Президента Джорджа Буша та інших чільних членів його адміністрації. 23 червня газета повідомила про те, що ЦРУ й Міністерство фінансів США після терактів 11 вересня вели секретне стеження за банківськими акціями американських громадян по усьому світі. Публікація викликала справжній скандал. Демократи й правозахисні організації впевнені, що секретна програма порушує права й свободи громадян. Республіканці заявили, що поява подібних матеріялів заважає державі боротися з терористами. Виконавчий редактор газети Б. Келер сказав, що „Ню-Йорк Таймс" опублікувала ці матеріяли, бо така публікація служить інтересам читачів і громадськости в цілому світі. В Білому Домі на ці речі дивляться зовсім по-іншому, і 26 червня адміністрація почала напад на газету, яку консерватори в Америці часто називають антибушівською. Президент Дж. Буш назвав рішення про публікацію матеріялу ганебним. Голова комітету з безпеки Палати представників Конґресу США Пітер Кінґ (Peter King) вважає, що до відповідальности повинні бути притягнуті „журналісти, редактори й видавець" газети. „Ми на війні, і в цих умовах публікація відомостей, що стосуються секретних акцій, є зрадою", – сказав П. Кінг. Після публікації в „Ню-Йорк Таймс" минулого тижня ту ж інформацію оприлюднила низка серйозних газет.

Росія дискредитує „G-8"

ЛОНДОН. – Росія не варта того, щоб бути членом такого впливового клюбу держав, як „Велика вісімка". Такого висновку дійшли британські знавці незалежного дослідницького центру „Foreign Policy Centre" у своїй доповіді, підготовленій спеціяльно до зустрічі G-8 у Петербурзі. Основним куратором центру нині виступає прем'єр-міністер Великої Британії Тоні Блейр. У доповіді експерти неодноразово зазначували масові порушеннях прав громадян та елементарних засад демократії у РФ. Щодо президента держави Володимира Путіна, то його політика є не менше й не більше, як „насмішкою над „великою вісімкою", вважає автор звіту Г'ю Бранс. Окрім цього, навіть за економічними показниками Росія ще не доросла до членства в „G-8", оскільки за економічною потужністю посідає лише десяте місце, тобто є надто слабкою, щоб стояти на рівні з наймогутнішими світу цього. Таким чином, історія про те, що РФ є економічним, а тим паче політичним гігантом, – звичайний міт, ідеться в доповіді. За словами Г. Бранса, представництво Росії у лавах „великої вісімки" зможе звести нанівець діяльність організації та призвести до того, що більше світ не сприйматиме „G-8" серйозно. Тому неодмінно слід замислитися над подальшою долею організації та змусити Росію, зокрема президента В. Путіна, дотримуватися та пропаґувати демократичні свободи в цій країні. Західня преса щоразу скептичніше пише про членство РФ у клубі „наймогутніших". Попри головування, Росія досі не стала повноправним членом „G-8". А участь представника РФ у раді міністрів фінансів – радше виняток, аніж правило, переконані аналітики. До того ж, офіційна Москва досі не інтеґрована на рівні міністрів – проти цього виступають США та Велика Британія. Росії закидають те, що її слабка валюта – рубль – не має жодного значення у світовій валютній системі. Крім того, РФ ходить у боржниках Паризького клюбу кредиторів. Тож усі важливі питання й тепер, по суті, вирішують у колі „великої сімки".

Москва – найдорожче місто світу

ВАШІНҐТОН – Столиця Росії Москва названа найдорожчим містом світу у щорічному дослідженні компанії „Мерсер Гюман Ресорс", базованої у США. Воно адресоване переважно західнім працівникам в різних країнах і порівнює вартість понад двохсот основних послуг та продуктів. За останній рік ціни на нерухомість у Москві виросли більш ніж удвічі, а горнятко кави та музичний диск коштують більше, аніж у західніх столицях. На друге місце у світі піднялася столиця Південної Кореї – Сеул, Токіо опустився на третю позицію. Лондон посів п'яте місце у світі і друге в Европі. Також у числі найдорожчих міст Европи - Женева, Копенгаґен, Цюріх і Осло. Київ вийшов на 21 місце в списку найдорожчих для проживання міст світу. З 144 міст, що вивчалися для складання щорічного списку, найдешевшим, як і рік тому, виявився Асунсйон - столиця Параґваю, де жити удвічі дешевше, аніж у Ню-Йорку.

Парляментові представлено плян національного замирення

БАГДАД, Ірак. – Іракський прем'єр-міністер Нурі-аль-Малікі 25 червня представив парляментові країни плян національного замирення, який має на меті покласти край насильству, що поглинає країну після падіння режиму Садама Гусейна. Цей плян включає роззброєння усіх провійськових угрупувань і амнестію для ув'язнених, які не скоїли важких злочинів – за умови, що вони засудять насильство. Пляни амнестії не поширюються на членів „Аль-Кайди" і угрупувань, які вчиняли напади на мирних іракських мешканців. Як висловився Нурі-аль-Малікі, національне замирення ніколи не означатиме замирення з вбивцями. Цю ініціятиву негайно підтримав провідник найбільшої сунітської фракції в парляменті, Аднан аль-Дулаймі, який закликав усіх іракців об'єднати зусилля для відродження країни.

В Іраку вбито російських дипломатів

БАГДАД, Ірак. – Іракська повстанська група „Рада моджахедів Іраку", що має зв'язки з „Аль-Кайдою", 25 червня заявила, що стратила чотирьох співробітників російського посольства, яких було викрадено три тижні тому в Багдаді. Імен російських заручників не розголошують. Відео опубліковане в Інтернеті. В заяві, яку приписують повстанській групі, сказано, що російських дипломатів убито на знак помсти за ставлення Росії до мусульман у Чечні. В той же час представник чеченського уряду в екзилі Осман Фірзаулі засудив викрадення. „Це не наш закон, і ми не боремося з цивільними, – сказав він. – Ми вважаємо, що вирішити ситуацію в Чечні не можна, викрадаючи і вбиваючи цивільних. Якщо хтось хоче пов'язати нас з якоюсь певною організацією, „Аль-Кайдою" чи що, то це дурниці. З іншого боку, нас дуже збило з пантелику, що хтось в Іраку пробує нас захищати". З цього приводу, Росія вимагає скликати термінове засідання Ради Безпеки ООН у зв'язку зі загибеллю чотирьох російських дипломатів, викрадених бойовиками в Іраку. Згідно зі статутом ООН, голова Ради Безпеки цієї організації скликає таке засідання на вимогу будь-якого члена ради.

Тираспіль вимагає повернення права на здійснення зовнішньоекономічної діяльности

КИШИНІВ, Молдова. – Верховна рада Придністров'я вимагає повернення реґіонові права на здійснення зовнішньоекономічної діяльности. З таким зверненням депутати парляменту невизнаної республіки звернулись до України, Росії та ОБСЕ. Придністровські депутати вважають, що запровадження Кишиневом та Києвом нового митного режиму ускладнило взаємини між Молдовою та Придністров'ям. Влада у Тирасполі заперечує проти того, що Молдова пустила потяги в об'їзд придністровської ділянки залізничного шляху, яку Придністров'я ще 2004 року оголосило своїм. Верховна рада Придністров'я звернулась до посередників в процесі придністровського вреґулювання, аби ті допомогли їм поновити право ПМР самостійно проводити зовнішньоекономічну діяльність. Однак, керівництво Молдови стверджує, що нововведення дозволили зменшити обсяги контрабанди товарів. Водночас Кишинів провів за чотири місяці пільгову реінтеґрацію економічних аґентів Придністров'я, яких тимчасово звільнено від усіх платежів, обов'язкових для зовнішньоекономічної діяльности.

Вбито вже третього адвоката С. Гусейна

БАГДАД, Ірак. – Іракська поліція 22 червня повідомила про убивство Гаміс Аль Обаіді, який захищав на суді колишнього іракського керівника Садама Гусейна. Він уже третій адвокат С. Гусейна, убитий в Іраку. Тіло Гаміса Аль-Обаіді виявили у передмісті Багдаду Садр, де майже вільно діють шиїтські озброєні загони. Згідно з повідомленнями, Г. Аль Обаіді затримали вдома озброєні чоловіки в одностроях і з посвідченнями поліції. Г. Аль Обіді представляв колишнього керівника та інших підзахисних, звинувачених у вбивстві 148 людей у шиїтському місті Дуджаїл після замаху на життя Садама Гусейна. Адвокати Садама Гусейна часто скаржались на неналежний рівень їх захисту. Одна з адвокатів, Бушра Калiл, поклала відповідальність за вбивство Г. Аль Обаіді на нещодавні зміни в заходах безпеки, яку ґарантують американці. „Звичайно, я очікувала такого розвитку подій, – сказала вона. – І після двох днів переговорів з американцями я помітила зміну домовленостей про безпеку. Від часу мого останнього повернення до багдадського летовища засоби безпеки повністю змінились. Саме тому я неодноразово повторювала, що наші життя – в небезпеці".

Речник Папи Римського іде у відставку

ВАТИКАН. – Речник Святого Престолу Гоакін Наваро-Вальс оголосив 21 червня, що подав Папі Бенедиктові XVI прохання про відставку. „Після багатьох років праці, можливо, навіть дуже багатьох, мені були б корисні зміни. Папа Бенедикт XVI знає про моє бажання, оскільки я повідомив його про це", – заявив папський прес-секретар. Г. Наваро-Вальс розповів про найяскравіші моменти на службі у Івана Павла II, які найбільш йому запам'ятались, за його словами, це були зустрічі з президентом СРСР М. Ґорбачовим і блаженною матір'ю Терезою. Гоакін Наваро-Вальс очолює ватиканську пресслужбу вже 22 роки. Він – уродженець Еспанії, член католицького руху „Opus Dei" і лікар-психіатр за першою освітою. Він став відомим на весь світ як організатор всіх медіа-контактів покійного Папи Івана Павла II.

Кількість мільйонерів у світі

НЮ-ЙОРК. – Кількість мільйонерів на плянеті минулого року становила 8,7 млн. осіб. Про це йдеться у вислідах дослідження, проведеного американською інвестиційною компанією „Меріл Линч". Найбільше нових мільйонерів у 2005 році з'явилося в Індії, Росії та Південній Кореї. За даними авторів дослідження, для 37 відсотків мільйонерів джерелом доходів стало власне підприємництво, 24 відсотки вдало інвестували свої кошти, а 18 – отримали капітали у спадщину.

За матеріялами ЗМІ

Омелян Пріцак - науковець світової слави, вимогливий педагог

о. д-р Борис Ґудзяк

Відійшов у засвіти до Божого милосердя Омелян Пріцак – науковець світової слави, вимогливий і харизматичний педагог, сповнений довіри до своїх учнів; людина великої душі. Будучи засновником нової наукової галузі сходознавства – алтаїстики, автором ідеї заснування та промотором Українського Наукового Інституту Гарвардського університету (УНІГУ), автором понад тисячі фундаментальних наукових книг, статтей та рецензій, редактором багатотомного видання „Гарвардська бібліотека ранньої української літератури", засновником Інституту Сходознавства Академії Наук України, Омелян Пріцак був достойним учнем своїх великих вчителів Івана Крип'якевича та Агатангела Кримського, а щодо організації наукових структур навіть перевершив їх.

Омелян Пріцак народився неподалік Самбора у 1919 році у робітничій родині. У Львівському університеті вивчав історію України та сходознавство. Його науковим наставником був Іван Крип'якевич. У 1939 році стає аспірантом у визначного вченого-орієнталіста Агатангела Кримського. Хоч і не довгим було це наукове спілкування (А. Кримського режим репресував за „український буржуазний націоналізм"), воно залишило слід на все життя молодого науковця. Холодний подих війни не оминув і Омеляна Пріцака. Двічі він утікав з полону, переносив на собі усі труднощі політичного біженця-емігранта. З завершенням війни продовжив навчання в Берлінському університеті. У 1951 році став доцентом катедри Історії Евразії та алтайської філології Ґетінґенського університету. На початку 60-их береться за організацію нової науки – алтаїстики, яка щойно робила свої перші кроки. Створює нову міжнародну наукову організацію – „Арало-алтайське товариство" – і засновує періодичне видання „Ural-Altaische Jahrbcher". Двотомна енциклопедія „Philologiae Turcicae Fundamenta", промотором й автором значної частини статтей якої став власне Омелян Пріцак, створила базу для подальшого вивчення цілого ареалу малодосліджених мов алтайського краю. Будучи визначним вченим-сходознавцем, він проклав мости між науковцями Заходу і Сходу, включно з науковцями Радянського Союзу.

Хоч упродовж перших творчих десятиліть Омелян Пріцак і працював головно у царині алтаїстики та тюркології, він завжди тримав у полі зору історію України. У різних обставинах і контекстах він повторював: „Щоб знати історію України, треба вивчати історію інших народів".

Проф. Пріцак вніс вагомий вклад у переорієнтацію світової медієвистики. Наслідком цього стало відновлення українського спадкоємства щодо історії Київської Русі, яка в европейських і північноамериканських країнах трактувалася здебільшого як ранній етап виключно російської історії.

У 1964 році Омелян Пріцак став професором Гарвардського університету. Він мав блискучі мовні здібності, читав тексти більш ніж 50 мовами – володів слов'янськими, романськими, германськими, скандинавськими мовами, а також низкою східніх мов, зокрема арабською.

У 60-их роках історія України та інституційно-організаційна праця в галузі українознавства стають пріоритетними у житті Омеляна Пріцака. Саме тоді, в 1967 році, він подав ідею створити при Гарвардському університеті Український Науковий Інститут (УНІГУ). Сьогодні нелегко собі уявити, які ідеологічні, науково-політичні та фінансові труднощі слід було подолати йому, його близькому співпрацівникові, провідному візантиністові Ігореві Шевченкові та ширшій українській науковій і громадській спільноті, щоб у 1973 році такий Інститут міг розпочати свою працю. Були створені катедри – української історії ім. Михайла Грушевського, українського літературознавства ім. Дмитра Чижевського й української філології ім. Олександра Потебні. Журнал „Harvard Ukrainian Studies" під редакторством Омеляна Пріцака та Ігоря Шевченка став одним з найпрестижніших славістичних журналів, який відзначався широтою поглядів і особливо вимогливою редакційною політикою.

Свій унікальний науковий авторитет, який було відзначено різними нагородами й членством у багатьох академіях, він повністю скерував на будування українознавства на широкій платформі. Своїм студентам він подавав унікальну можливість пізнавати історію України в ширшому контексті. Для прикладу, будучи студентом Гарвардського університету, я слухав у нього курс лекцій на тему „Українська історія в евразійському контексті". На щотижневих семінарах по четвергах в УНІГУ виступали найкращі в світі славісти, історики, візантиністи, тюркологи, орієнталісти.

У Гарвардській „Школі Пріцака" виховувалися, формувалися такі історики та українознавці, як Орест Субтельний, Григорій Грабович, Франк Сисин, Зенон Когут, Любомир Гайда, Роберт Магочій, Олег Ільницький, Наталя Пилип'юк, Максим Тарнавський, Роман Коропецький, Оля Андрієвська та багато інших. Вплив цієї школи поширився мало не на всі галузі української гуманітарної науки і її вихідці створили різні наукові інституції та інтелектуальні середовища як на Заході, так і в Україні.

У зв'язку з 50-ми роковинами жалобного ювілею Голодомору в Україні УНІГУ під керівництвом професора Пріцака розвинув проєкт дослідження цієї трагічної сторінки історії України. Результатом цього дослідження стали численні публікації, зокрема монументальна книга Роберта Конквеста „Жнива скорботи". Цей британський науковець був найбільш визнаним совєтологом, проникливим дослідником сталінщини. Професор Пріцак зумів заохотити його і звернути особливу увагу на Голодомор. Книга Роберта Конквеста кинула виклик світовій совєтології. Таких прикладів інтеґрації українських питань у світову історіографію через анґажування найкращих у світі вчених різних галузей було чимало.

На початку 80-их років у рамках наукових плянів УНІГУ Омелян Пріцак кинув гасло академічного відзначення Тисячоліття українського християнства, в рамках якого відбулася величава конференція в Равені в 1988 році. Після цього представницького форуму науковців почали виходити один за одним томи „Гарвардської бібліотеки ранньої української літератури" під редакцією Омеляна Пріцака та Ігоря Шевченка. Тут варто згадати, що, з метою витіснити з уваги 1000-літній ювілей християнства України-Руси, в ранні 80-і роки в Радянському Союзі були витрачені величезні ресурси на відзначення псевдоісторичного чи мітичного ювілею 1500-ліття Києва. Отож годі переоцінити культурне, духовне, наукове і навіть політичне значення почину УНІГУ, що його з місійним запалом провадив Омелян Пріцак.

Щойно повіяв вітер змін, світової слави учений їде в Україну. Разом з проф. Григорієм Грабовичем він стає одним з промоторів створення Міжнародної асоціації українознавців (МАУ). У 1990 році його обирають членом Академії Наук України, що дає йому можливість лобіювати справу відродження сходознавства на батьківщині: очолює новостворений інститут Сходознавства ім. Агатангела Кримського, відновлює журнал „Східний світ". Академік Пріцак поспішає передати свій науковий досвід молоді. При Київському університеті він створює катедру історіософії та очолює її. У пам'яті багатьох, кому пощастило бути під його науковим проводом, залишиться його харизматична віра в силу науки, відкритість до пропозицій і стремлінь молодого покоління та його палке прагнення бачити якнайкращий рівень і якість українознавства.

На завершення мені хотілося б поділитися кількома особистими споминами про Омеляна Пріцака. 1982 року, коли я був студентом богослов'я в УКУ в Римі, ми зустрілися з ним на площі св. Петра. Він якраз вийшов з авдієнції у Папи Івана Павла II, під час якої йшла мова про 1000-ліття Християнства України-Руси, відзначити яке Папа рекомендував українцям ще 19 березня 1979 року у своєму листі-посланні „Cum superioris" до Патріярха Йосифа Сліпого та Української Греко-Католицької Церкви. На той час мої богословські студії вже були близькі до завершення. З особливим ентузіязмом професор Пріцак заохочував мене вступити саме на українознавчі студії до Гарварду, незважаючи на те, що я не мав базової славістичної освіти.

Св. п. Омелян Пріцак

Аспірантів і докторантів на українознавчих студіях у Гарварді було небагато. Пам'ятаю той семестр, коли мені, щоб мати формальне право записатися на семінар проф. Пріцака з давньоруських літописів, згідно з вимогами історичного факультету, слід було надолужити кілька базових предметів. Знаючи це, проф. Пріцак все ж запросив мене бути слухачем. Врешті-решт виявилося, що нас, які прийшли на його семінар, було троє, і всі ми були вільними слухачами. Згідно з університетськими правилами, професор – керівник катедри – міг спокійно цей семінар не проводити і використати час для власних наукових пошуків. Але він не лише його провів, а ще й ґрунтовно готувався до кожної зустрічі з нами, свідченням чого були десятки важкезних книжок, які він, хворий на серце, щоразу приносив з собою.

Ще з більшою увагою наш Учитель ставився до наших скромних текстів, нерідко кволих методологічно і змістовно, повторно читаючи кожний рядок кожної нової версії реферату, розділу дисертації чи статті. Як це підносило самопочуття і підкреслювало гідність молодих студентів і докторантів!

Востаннє я розмовляв з професором Пріцаком 3 квітня цього року. На питання „Як Ви себе почуваєте, пане професоре?" він відповів лаконічно: „Зле". Але далі протягом тридцяти хвилин жваво випитував про стан політичного й наукового життя в Україні та про розвиток Українського Католицького університету. Дуже тішився інформацією про молодих студентів, богословів, які здобувають вищі ступені, доктората в різних університетах світу, і заохочував до подальшої праці.

З вдячністю пам'ятаємо Вас, пане професоре. Поручаємо Вас милосердному Богові. Нехай американська земля буде Вам легкою.

Вічная пам'ять!

Коаліцію утворено. Чи надовго?

В Україні завершився тривалий процес творення коаліції парляментської більшости. За день до збігу реченця, відведеного Конституцією, в парляменті оголосили про створення „помаранчевої" коаліції.

Що ж пропонує українцям нова владна коаліція? Яку Україну будуватимуть Юлія Тимошенко разом зі своїми „друзями" з „Нашої України" після того, як вони вилили один на одного чимало бруду під час виборчої кампанії?

Коаліційна угода не є однорідною. Обнадійливо, що першими пунктами записано розбудову громадянського суспільства та реформу засобів масової інформації. Проте положення щодо розвитку національного інформаційного простору і проведення реформи національної інформаційної сфери зформульовані дуже абстрактно. В рамках основних засад державної гуманітарної політики, зокрема щодо ефективного захисту прав і свобод громадян коаліція плянує утверджувати повноцінне громадянське суспільство, забезпечувати незалежну діяльність громадських організацій і рухів, збільшуючи їх вплив на прийняття суспільно-важливих рішень.

І це добре. В країнах Заходу врахування урядом думки громадськости є одним з правил діяльности політичних сил, які знаходяться при владі, а порушення цього правила може обернутися дуже неприємними наслідками в пляні електоральної підтримки. Тож необхідно подбати про те, щоб врахування думки громадськости стало правилом і для політичної еліти в Україні, незалежно від наявности або відсутности прийнятих парляментом законів. Тож угода вийшла цілком демократичною та загалом правильною. Але – без термінів, дат, без визначення осіб, що безпосередньо відповідатимуть за виконання тих чи інших пунктів програми.

Найскладнішим чинником став розподіл посад. Не хотілось „Нашій Україні" віддавати крісло прем'єра Юлії Тимошенко. Але усе ж посади розподілили, найперші питання вирішили, узгодили дії майбутньої коаліції, угоду підписали...

Негайно включився до активної дії Віктор Янукович з його Партією Регіонів. Фракція цієї партії у парляменті за підтримку комуністів зірвала його працю. Коаліції довелося провести окреме засідання своїх членів, щоб порадитися про дальші дії. Провідники коаліції вважають, що фракція В. Януковича жодної підстави – ні регляментної, ні конституційної або іншої для бльокування праці парляменту не має. Тепер провідним залишається питання: чи надово пануватимуть мир і згода у „помаранчевому таборі" провідників? Адже зовсім недавно усі гаряче вітали з перемогою на Майдані саме Віктора Ющенка, Юлію Тимошенко та Олександра Мороза. Єдність виявилася нетривалою. Тепер ті ж самі особи знову зійшлися біля державного керма. Чи за цей час вони позбулися особистих амбіцій, чи вирішили передовсім дбати про Україну? Покищо відповіді на ці запитання немає...

Час довів, що математична сукупність демократичних критеріїв, які засвідчили на останніх виборах спостерігачі, не дорівнює кількості загальнонародного щастя. Олігархи й далі займаються своєю буденною конкуренцією, влада ділить портфелі, а народ готує дрова на зиму, якщо Росія не дасть газу. Але українська ситуація – не унікальна з точки зору сучасних світових тенденцій. В Грузії, Сербії, Боснії, навіть в Афганістані вибори відбулися з дотриманням засад демократії, але формальні демократичні критерії самі по собі не покращили якости життя. Україна може й далі підживлювати демократію в її формальному прояві, витрачаючи на цю справу усе більше грошей – власних і закордонних. Але усе настійнішою стає потреба за міжпартійними протистояннями, бльокуваннями, пікетуваннями побачити життя звичайних людей, які після виборів чекають від влади конкретних змін на краще в економіці і соціяльній сфері життя.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про футбол, що краще єднає, як політика

Останній тиждень із „славними" футбольними змаганнями, здається, найкраще переконує, що оце моє ствердження таки дуже і дуже правдиве. Бо чи можна було собі уявити більшу „згоду", більше з'єднання українців усіх політичних напрямків та релігій, як саме при екранах телебачення та при усіх можливих засобах інформацій, що подавали однозгідно перебіг футбольних змагань, а з цим – перемоги українських спортсменів?

Справді можна спокійно ствердити, що останній тиждень „поєднав" усіх українців та зумів це зробити, що не вдається вже так довго усім політичним партіям та напрямкам у нашому українському житті. Що це за дивний вплив можуть мати такі собі „звичайні" футбольні змагання, що відбуваються так далеко від нас і безпосередньо можуть їх „переживати" лише нечисленні наші земляки? Але так воно є у сьогоднішньому світі, що на політичні настрої мають часом вплив дуже „неполітичні" події. Тут, зокрема в останніх роках, дуже важливу ролю відіграє саме спорт і причетність його майстрів до одного чи іншого народу.

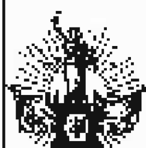
Чи мали ви нагоду, дорогі читачі, в останніх днях обсервувати своїх земляків, які сиділи немов заморожені при телевізійних екранах, вдивляючись у це, що там передавано із спортових майданів, на яких відбувалися футбольні змагання, в яких одним із змагунів була збірна України?

Чи часто ви бачите у своїх „співвітчизників" таку зосередженість на цьому, що відбувається на спортових площах, таке справді „глибоке" переживання і таку радість, коли „наші перемогли"? Спостерігаючи за цим дивним „феноменом" сьогоднішнього дня, мимоволі хотілося в душі побажати, щоб подібний ентузіязм і захват міг огорнути наших земляків також у різних політичних українських акціях чи починах.

В чому тут лежить оцей ентузіязм до спортових змагань, а вже зокрема до футбольних? Чи у тому, що зазвичай ми слідкуємо за такими змаганнями тільки як глядачі, не прикладаючи самі до них рук? Чи у тому, що вже саме слово „Україна", зокрема говорене чужими устами, викликує у нас, українців, гордість та радість з почуття приналежности до „цих – українців".

Саме в останніх днях паки і паки такі думки навістили мене, коли немов хтось посторонній спостерігав ентузіязм своїх земляків з приводу одної чи другої перемоги футболістів, які на своїх сорочинках носять напис „Україна". А вони часом (признаймо це тихо) навіть не вживають української мови... Але вони носять ім'я „Україна" і для цієї саме України здобувають оці славні „ґолі", що в останніх днях стоять на першому місці перед усіми політичними розмовами та успіхами. Немає що говорити: у сьогоднішньому світі успіх у спорті рівняється беззастережному успіхові у політичній грі. Тож ґоль на користь України є також символічним „ґольом" для нашої держави. І це ми мусимо прийняти позитивно та з певною радістю.

О-КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

— SVOBODA —

Головний редактор – Ірена Ярославич

Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата на рік $55,00 [illegible] – $65,00. [illegible]
$45,00 [illegible] – $60,00. [illegible] – $1,00.
[illegible] „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Оціпславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

З нагоди Дня незалежности

4 липня громадяни Сполучених Штатів Америки святкуватимуть День незалежности. Декларація Незалежности й Конституція нашої держави продовжують закликати нас до відстоювання та захисту наших свобод і досягнення рівности, справедливости й поваги для всіх. США були на передньому краї дотримання демократичних ідеалів для американців і для всіх народів світу. Сучасні зобов'язання й жертви Америки в Афганістані та Іракові, вирішальний внесок американців у минулих світових конфліктах, поєднані з величезними зусиллями допомоги державам у часи нещасть, усе це є яскравим свідченням готовности нашого народу відстоювати наші ідеали. У День незалежности наші молитовні наміри мають відзначатися особливою вдячністю за незалежність нашого народу і за нашу свободу. Знайдіть хвилинку, щоб помолитися і згадати в думках тих чоловіків і жінок, які несуть зараз службу за кордоном та в країні, хто присвятив себе захисту нашої свободи й демократії для всіх.

Митрополит УКЦ **Стефан**,
Філядельфія

„Свобода" була мені єдиною підтримкою

В ч. 20 „Свободи" було вміщено повідомлення про засудження в Каліфорнії Максима Височанського, який незаконно продавав в Україні через інтернет комп'ютерні програми американських компаній. Редакція тривалий час висилала М. Височанському примірники тижневика, щоб підтримати українця в скрутному становищі. Від нього надійшов лист, який подаємо.

8 травня завершився судовий процес в моїй справі. Суддя виніс вирок – 35 місяців, а саме стільки я перебував за ґратами в очікуванні суду. Тепер я чекаю, коли закінчиться оформлення цього рішення. Роблю усе можливе, щоб мене відіслали в Україну.

Щиро вдячний вам за підтримку і допомогу. Редакція „Свободи" була в числі небагатьох, хто відгукнувся на моє прохання про зв'язок. Дякую Вам!!!

Я дуже хочу побути з усіма своїми рідними, адже три роки їх не бачив. Є велике бажання відпочити серед природи, походити босоніж по землі, по траві, скупатися в річці...

А далі? Думаю, що ви про мене ще почуєте в доброму сенсі. Пляную написати книжку про перебування в Америці, про свій шлях. Вже є готова база для такої книжки, залишилось лише віддати до друку. Ви будете серед перших читачів, кому я її надішлю. Адже завжди висвітлювалась тільки одна сторона у цій справі. Можливо, ще зустрінемось в Україні...

Максим Височанський,
Сан Госе, Каліфорнія

Сім'я Карнаухів дякує громаді за підтримку

Ми хочемо висловити нащу найщирішу подяку всім, хто нас підтримує у клопотанні про повернення до США. Дякуємо за те, що підписали нашу листівку – звернення до уряду. Зараз ми маємо сотні підписів.

Ми вдячні всім, хто телефоном звернувся до наших представників. Джекі Ґріндрод з бюра конґресмена Паскрела сказала, що їх затопило дзвінками на нашу підтримку в Ню-Джерзі і Вашінґтоні. Ми хочемо подякувати „Свободі" за те, що опублікувала багато статтей про нас і наші персональні листи до громади.

Особливо хочемо подякувати людям, які взяли активну участь в збиранні підписів на нашу підтримку. Наша електронна адреса: skarnou@gmail.com

Сім'я Карнаухів

Дякуємо за передплату тижневика для Криму

„Свобода" в ч. 23 вмістила вістку про те, що закінчилася передплата нашого тижневика для Бібліотеки українїки в Симферополі. Редакція попросила добродіїв подбати про відновлення передпалти нашої газети для Криму. На цей заклик негайно відгукнувся С. Бойчук з Александрії, Вірджінія, який надіслав 100 дол. з нотаткою: „Хочу передплатити „Свободу" для української бібліотеки". Надійшов також чек на 55 дол., на якому значаться Ольга та Володимир Гринькови, які вже передплачували нашу газету для Криму раніше. Дякуємо за жертовну підтримку!

Редакція

Хто ж відповідає за дотримання Конституції?!

Вибори повільно відходять у забуття, коаліція залишається „на горизонті" (згідно з жартом „вірменського радіо", горизонт – це уявна точка, з наближенням до якої вона все віддаляється), а порушення Конституції України продовжуються. Спочатку висувалася антиконституційна вимога другої державної, а потім, коли не вдалося це, антиукраїнці висунули гасло реґіональної мови, з перекрученням змісту і поняття реґіональности, які цьому слову надають в Европейському союзі у сполученні – реґіональна мова. Пригадаємо, що ЕС має на увазі мови, яким загрожує заникнення, а в Луганську, Севастополі та Донецьку це перекрутили на своє трактування і довели, що коли перед шовіністами зачиниш двері, то вони влізуть через вікно.

Чи нема в Україні політиків-українців, які б вимагали дотримання законів Конституції України? Сьогоднішній світ зменшився щодо віддалі, інформацію можна здобути миттєво з будь-якої частини плянети! Україна, як одна з наймолодших держав, може сьогодні повчитися, як інші держави справилися й справляються з подібними проблемами, які стоять перед нею. Ми вже згадували кілька разів молоду Ізраїльську державу, яка на основі різних еврейських груп з цілого світу побудувала могутню державу, хоч і оточену не дуже прихильними до неї сусідами. Перед Ізраїлем теж стояло питання – яку мову, чи які мови дозволити, і політики зупинились на одній мові, яка обов,язкова в школах, університетах, установах, в парламенті та уряді. Незважаючи на те, що в Ізраїлі виходять газети англійською, російською та іншими мовами – в телебаченні, фільмах, радіо – звучить одна державна мова!

Коли Альжир звільнився від французького колоніялізму, то в країні панувала тільки французька мова і було досить осіб, які виступали проти арабської мови як державної, але серед альжирських політиків знайшлися люди, які боролися не тільки за альжирську державу, але й за державну мову, і врешті вона запанувала в школах і установах.

Світ знає хоробрих борців за незалежність Ірляндії, бо англійські окупанти не тільки пригнічували, але й позбавили цей волелюбний народ його рідної мови. Щоб не втратити зв,язок з минулим, політики молодої республіки прийняли рішення відновити знання ірляндської, і сьогодні молоде покоління вже може спілкуватися мовою своїх предків!

Прикладів відновлення державности, національної мови можна було б подати більше з-поміж індіянських та африканських племен, але, певно, але цього вистачить, щоб повчитись, як будувати державу. Слід додати, що в згаданих прикладах саме державні політики, а не реґіональні службовці вирішували питання, які були важливими для молодої держави.

Коли сьогодні поглянути на політиків в Україні, то складається враження, що їм ідеться більше про те, як довше протриматися при владі і скористати з цього особисто, а державотворча ідея, яка б брала до уваги інтереси більшости населення, а не окремої групи, чи груп, їх не цікавить. В Україні є Конституція, перед якою всі рівні, за дотриманням Конституції має слідкувати Верховний суд, Генеральний прокурор, яким належить сказати своє слово, коли хтось порушує закони. Складається враження, що Махно міг би сьогодні проголосити свою анархістську республіку на рівні реґіональності, а президент дав би політично слабку вказівку – „розібратися і простидіювати". Пригадуєте гасла Майдану? Бандитам – тюрми, злочинців – за ґрати, тобто, як в народі кажуть: катюзі – по заслузі! Але, незважаючи на те, що Майдан теж віддаляється, залишаються посади і посадовці, яким доведеться колись відповідати: а що ти робив, коли країну руйнували, коли вороги української держави використовували різні засоби, щоб нашкодити Україні? Чому Генеральний прокурор України не виконує своїх обов'язків перед державою і без вказівок Президента?!

В молодій державі повинні всі вчитися, але політики повинні вчитися наполегливіше, бо не тільки платня їх до цього зобов'язує, але й відповідальність, а якщо вони цього не здатні, то потрібно поступитися місцем тим, кому не байдужа доля України і її народу!

Йосиф Сірка
Торонто

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Зустріч з губернатором штату Ню-Джерзі

На фото (зліва): Іван Буртик – голова відділу УККА в Ню-Джерзі, Михайло Козюпа – заступник президента УНСоюзу і голова ООЧСУ, д-р Зенон Матківський – засновник Фонду допомоги і розвитку дітям Чорнобиля, губернатор Джон Корзайн, Каміла Гук – член етнічної ради штату, Леонард Мазур – президент Товариства професіоналістів і підприємців, Рома Лісович – скарбник УНСоюзу, д-р Богдан Витвицький з Товариства професіоналістів і підприємців.

ПРІНСТОН, Н. Дж. – 12 червня відбулася зустріч губернатора штату Ню-Джерзі Джона С. Корзайна в його резиденції з представниками етнічних громад. Метою зустрічі нового губернатора було бажання ближче познайомитися з активістами штату, яких прибуло понад сто осіб. В штаті вже від довшого часу діє Етнічний комітет, заступником голови якого є відома українська активістка Камілія Гук. Завдяки її представники української громади одержали запрошення на зустріч. Учасниками зустрічі були голова Стейтової ради УККА д-р Іван Буртик, голова Головної управи ООЧСУ Михайло Козюпа, скарбник Українського Народного Союзу Рома Лісович, засновник Фонду допомоги і розвитку „Дітям Чорнобиля" д-р Зенон Матківський і голова Товариства професіоналістів та підприємців Леонід Мазур, д-р Богдан Витвицький з цього товариства.

Гості оглянули резиденцію губернатора, де зібрано багато цінних історичних експонатів. Сама резиденція розташована в гарній лісовій місцевості. Губернатор Джон Корзайн був у супроводі секретаря штату Ніни Мічел Велс. Гості привітали їх оплесками. Камілія Гук представила українських гостей, а д-р І. Буртик передав губернаторові великого формату книгу „Ukrainian Heritage in America". Таку саму книгу одержала Мічел Велс, яка відкрила офіційну програму. З короткими привітами виступали гості, учні з різних шкіл та приятелі губернатора. Цікавим був виступ старшоклясниць, які створили власний монтаж з руханки до виголошених ними слів.

Губернатор весь час був з українською групою аж до свого виступу, що давало змогу обмінятися з ним думками. В своєму слові він наголосив що намагається виконати свої передвиборні обіцянки.

Д-р Іван Буртик

Діти, для яких Америка стала другою батьківщиною

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – 16-17 червня на Союзівці відбулась щорічна зустріч понад 70 американських сімей, які усиновили дітей з України. Такі зустрічі проводять з допомогою УНСоюзу Посольство України в США і Генеральне консульство України в Ню-Йорку. Спілкування батьків і дітей було змістовним і цікавим.

Цікава гра – дітям радість

Діти слухають гру на бандурі Олі Фриз. Фото: Рома Лісович

День батька святкували на Союзівці

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – За доброю традицією численні українські родини відзначали День батька – на Союзівці. Була нагода сказати слова подяки батькам своїм та з сімей рідних чи приятелів. На фото: на святі батьків крайній зліва Тарас Міщук, працівник кредитівки у Рочестері. який у льотерії дістав нагороду – безкоштовні вихідні дні на Союзівці. Фото: Стефан Вельгаш

Вже висилаємо…

Членські виказки Фундації „Спадщина Союзівки"

Частиною нашої кампанії під назвою „Приєднуйтесь до нас" в кінці березня були заклики до членів громади від Фундації „Спадщина Союзівки", щоб ставали членами Фундації.

Першою, що відгукнулася на заклик і вислала свою вкладку стала завзята членка УНС і прихильниця Союзівки Неоніля Сохан, дружина колишнього члена Екзекутиви УНСоюзу Володимира Сохана.

Створення Фундації було заініційоване, як дальший крок для збереження Союзівки. Збудувавши сильні підвалини на базі великої кількости членства, ми зможемо здійснити

(Закінчення на стор. 12)

„А старість нехай почека...”

З'їзд сеньйорів УНСоюзу на Союзівці

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – „В Кергонксоні сині гори, там зібралися сеньйори” – це слова з пісні „З'їзд сеньйорів-2006”. Як і минулого року, і багато років перед тим, Клюб сеньйорів УНСоюзу об'єднує, омолоджує пенсіонерів, відроджуючи почуття ностальгії і товариськости. І здається, з кожним роком з'їзд стає цікавішим, бо приїздять нові люди, нові доповідачі, готуються нові програми.

Цьогорічний з'їзд тривав від неділі, 11-го, до п'ятниці, 16 червня. Шість днів вирувало життя гостей, що приїхали не тільки з Ню-Джерзі, Ню-Йорку, Пенсильванії чи Конектикату, а й з Каліфорнії, Фльориди та Онтаріо. Шість днів дозвілля, цікавих доповідей, ділових сесій, з дуже смачною кухнею і молодою обслугою.

Треба признати, що голова клюбу, ще далеко не „сеньйорка”, Оксана Тритяк має вроджений організаційний талант, тому вона є душею та серцем з'їзду. Дбайливо зроблений збірник українських пісень стягав вечорами всіх у вестибюль, де лунали співи зовсім не „сеньйорських” голосів. Кожний учасник з'їзду дістав папку з цікавими, різноманітними матеріялами Українського Народного Союзу та розкладом конференцій.

Після Служби Божої в пам'ять померлих членів, з'їзд відкрила Оксана Тритяк виконанням трьох національних гимнів – українського, американського та канадського. Всі дні з'їзду доповіді промовців були цікаві та змістовні. Редактор „Українського тижневика” Рома Гадзевич окреслила працю цієї газети та зв'язок редакції з Україною. Скарбник УНСоюзу Рома Лісович пояснила важливість нового проєкту „Союзівка – Фонд спадщини”, а головний секретар УНСоюзу Христина Козак докладно інформувала про різні страхові пляни УНСоюзу. Становище в Україні охарактеризував адвокат д-р Богдан Витвицький, а докладні інформації для здоров'я та довголіття сеньйорів подали в своїх доповідях д-р Богдар Ворох, д-р Ярослав Ставничий та Ігор Гайда. Цікавий фільм „Помаранчева революція” висвітлив режисер Дамян Колодій. Був ще художній фільм „Вогнем та мечем” та відеофільм про працю ЗУДАКу в Україні.

На бенкеті з'їзд привітав президент УНСоюзу Стефан Качарай, а головним промовцем був автор цих рядків, з серйозною та гумористичною програмою. Гарний спів Олі Фриз під акомпаніямент Андрія Стасіва впровадив звеселілих гостей в бенкетний настрій, після чого були танці, танці... „Веселились пані і панове, а старість нехай почека, бо ж бачить вона – молоділи всі знова, це кров в нас гаряча така”, – це з пісні з'їзду.

На спогад зробили загальну фотографію та вибрали управу на другий рік. Голова – Оксана Тритяк, заступник голови – Ігор Гайда, а на місце скарбника Олі Папроцької вибрали Ію Василенко. І знов з пісні з'їзду: „Дай нам всім здоров'я, Боже, Клюб сеньйорів – місце гоже, Щоби нам і всім знайомим знов зустрітись в році сьомім!”.

Ростислав Василенко

Зліва: скарбник УНСоюзу Рома Лісович, Ольга Тритяк (стоїть), д-р Ярослав Ставничий, голова управи Оксана Тритяк

Головний промовець на з'їзді сеньйорів, Заслужений артист України Ростислав Василенко з дружиною Ією

Сеньйори УНСоюзу з штату Конектикат

Зустріч сеньйорів УНСоюзу на Союзівці 11–15 червня 2006 року

Усі фото: Оксана Тритяк

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

З'їзд Товариства вояків УПА

ЙОНКЕРС, Н. Й. – 3 червня в залі Дому СУМ відбувся XXV з'їзд Товариства Вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки в США. Голова Товариства пор. Лев Футала-Лагідний на початку свого звіту заявив, що з прикрістю приходиться стверджувати, що Верховна Рада України четвертого скликання не спромоглася прийняти закон про визнання ОУН-УПА воюючою стороною. Президент України Віктор Ющенко покладає надію у цьому на теперішній склад Верховної Ради. Звітували секретар Головної управи Товариства Богдан Ковалик, скарбник Ярослав Кіцюк, референт Суспільної служби Стефан Кметь, за контрольну комісію – Іван Кушнір, за товариський суд – Іванка Пилипчак. Вибрано керівні органи Товариства. Головою залишився Лев Футала.

Відбулося прийняття, господинею якого була Зеня Брожина, дочка вояка УПА Михайла Ковальчина. Привіти висловили Михайло Савків, Осип Рожка, Богдан Гаргай, д-р Дарія Дика, Марія Данилюк, Марія Дупляк, Зенон Галькович, Степан Гованський від ряду громадських організіцій. Голова дирекції Федеральної кредитової кооперативи СУМА в Йонкерсі Володимир Козіцький зробив пожертву на покриття видатків з'їзду.

В мистецькій частині виступали син вояка УПА, співак Стефан Шкафаровський (при фортепіяні Ірина Портенко), дует бандуристів Боян і Рослана Макаренки.

Доповідь „Українське жіноцтво в УПА" виголосила Іванка Пилипчак.

Головна управа Товариства

НТШ вшанувало пам'ять д-ра Володимира Стойка

Зліва: Марія Лозинська, Аскольд Лозинський, Данило Дзядів, Оксана Дзядів, Мирослава Стойко, Роксоляна Лозинська

НЮ-ЙОРК. –10 червня Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці вшанувало память д-ра Володимира Стойка, який був дійсним членом НТШ-А, віце-президентом Світової ради НТШ, головою Контрольної комісії НТШ-А, професором-емеритом історії Мангетен-коледжу, головою Фундації УВАН, редактора часописів „Горизонти" і „The Ukrainian Quarterly." У поминальній програмі взяли участь д-р Орест Попович, д-р Лариса Онишкевич і д-р Іван Головінський. Письмовий спомин про покійного передали д-р Леонід Рудницький та Ігор Сохан.

Програмою провадив д-р Василь Махно, а програму прозірок приготував д-р Василь Лопух. Промовці зосереджувалися на діяльності покійного у науковій площині, а також характеризували його як людину. Загальний тон надали слова новообраного голови НТШ-А д-ра О. Поповича: „Він був тим науковцем, який умів відстоювати принципові позиції в культурний спосіб".

Д-р Л. Онишкевич згадувала спільні відвідини конференцій в Україні, а д-р І. Головінський – 60-літню дружбу. На кінець дочка покійного від імені родини Роксоляна Лозинська передала свої спомини про її батька.

Прес-служба НТШ-А

Зустріч з Катериною Ющенко

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – Південна Каліфорнія мала зустріч з дружиною Президента України – Катериною Ющенко, яка здійснювала приватну поїздку по великих містах США в рамках програми „Від лікарні - до лікарні". Метою її поїздки був пошук постійних партнерів для українських лікарень у розвинених країнах та налагодження прямих побратимських взаємин.

2 червня багато хто на цю зустріч одягнув святкові вишиванки. Гостю з України супроводжували Посол України в США Олег Шамшур та Генеральний консул в Сан-Франсиско Микола Точицький. Вона завітала до великої залі, де при вході її привітали Іванка Шах з хлібом-сіллю та дев'ятирічний Стас Бебко з квітами. Члени хору „Кобзар" під керівництвом Григорія Галика-Голутяка заспівали „Многії літа", а заля підхопила спів. Дружина Президента розповіла про благодійний фонд „Україна-3000", головою наглядової ради якого вона є. Наступного дня представники української громади зібралися біля пам'ятника жертвам Великого голоду в Україні, який було встановлено в самому центрі міста 18 травня 1986 року. Свідки цієї страшної трагедії Агнеса Старостенко, Галина Білоус, Євгенія Далас та Іван Орлинз стояли біля пам'ятника і поряд з ними була дружина Президента України. Священики оо. Мирон Микита, Василій Саучур та Юрій Шах відслужили Панахиду за невинно згублені душі.

Зі словом до присутніх звернулася Катерина Ющенко. Організував зустрічі координаційний комітет під головуванням Люби Кеске. Багато зусиль доклали Шанон Місевич, Кристина Шимкович, Богдан Шпак, Богдан Бучинський та інші.

Людмила Вусик

Юрій Луцький і сучасники

У весняному семестрі 2006 року Ольга Лучук, доцент катедри чужоземних мов факультету міжнародних взаємин Львівського національного університету імені Івана Франка, та завідувач катедри англійської мови Українського Католицького університету, перебувала в Торонто та Едмонтоні на запрошення Канадського Інституту Українських Студій (КІУС) при Альбертському університеті та Програми імені Петра Яцика при Центрі европейських, російських і евразійських студій в Торонтському університеті. Професор О. Лучук прибула до Канади, щоб досліджувати епістолярну спадщину професора Юрія Луцького. Ольга Лучук закінчила Львівський університет імені Івана Франка за спеціяльністю – англійська філологія. Вона є автором монографії „Діялогічна природа літератури“ (Львів, 2004) та понад 50 наукових статтей у галузі перекладознавства та літературознавства. Ольга Лучук є також автором-упорядником (разом з професором Майклом Найданом) антології української поезії XX століття в англомовних перекладах „Сто років юности“ (Львів, 2000), співупорядником і співредактором бібліографічного покажчика „Чужомовне письменство на сторінках західньоукраїнської періодики (1914-1939)“ (Львів, 2003), редактором двомовного видання поезії Віктора Неборака „Літаюча голова та інші вірші“ (Львів, 2005).

Ольга Лучук

Ольга Лучук

„Юрій Луцький і сучасники: дослідження епістолярної спадщини вченого в контексті української культури" – це науковий проєкт, який я розпочала навесні 2006 року в Торонтському університеті, де знаходяться архівні матеріяли проф. Юрія Луцького. Коло кореспондентів Ю. Луцького є надзвичайно широким. Листування, яке стосується українського культурного контексту, включає щонайменше два аспекти: листування проф. Ю. Луцького з кореспондентами поза Україною (в Північній Америці, Австралії, Західній і Центральній Европі), а також листування з кореспондентами в Україні. Сам же архів Юрія Луцького складається з 18 великих скриньок, в яких зберігається понад 150 течок з текстовим матеріялом, 7 авдіокасет та кілька скриньок з фотографіями. До серпня 2006 року я перебуватиму в США, що дасть мені можливість опрацювати доступні тут архіви, зокрема архів проф. Юрія Шевельова. Також активними кореспондентами Юрія Луцького у різні роки були: Яків Гніздовський, Григорій Костюк, Іван Кошелівець, Володимир Кубійович, Юрій Лавріненко, Омелян Пріцак та багато інших видатних постатей української еміграційної культури. Для успішного завершення проєкту я потребую сконтактуватися з тими кореспондентами Ю. Луцького в США, Канаді та Австралії, які ще живуть і могли б додати цікаві матеріяли до дослідження, зокрема йдеться про таких відомих діячів, як Марта Богачевська-Хом'як, Григорій Грабович, Олег Ільницький, Марко Павлишин, Богдан Рубчак, Петро Саварин, Юрій Тарнавський, Ігор Шевченко, Роман Шпорлюк, Дмитро Штогрин та ін.

В Едмонтоні я мала приємну нагоду зустрітися з професорами Альбертського університету та працівниками КІУСу, зокрема Наталією Пилипюк, Олегом Ільницьким, Зеноном Когутом, Богданом Клідом, Ярсом Баланом, з якими мене поєднують не лише дружні чи професійні взаємини, але й праця над спільними проектами.

Я мала нагоду брати участь у багатьох цікавих акціях, які проходили в Манк-центрі, особливо тих, що стосувалися українських питань і проводилися за підтримки Програми імені Петра Яцика та Центру европейських, російських та евразійських студій. Серед тих, що особливо запам'яталися, – міжнародна конференція молодих вчених "New Perspectives on Contemporary Ukraine: Politics, History and Culture", яка відбулася 17-19 березня 2006, круглий стіл про результати парламенських виборів в Україні „2006 Parliamentary Elections in Ukraine" (11 квітня 2006), виступи українських письменників Олександра Ірванця та Юрія Покальчука, літературознавця та політолога Миколи Рябчука, дослідника впливів української рок- і поп-музики на політику – Богдана Кліда та ін.

Я також мала цікаві зустрічі з колегами і колишніми студентами проф. Ю. Луцького, зокрема з проф. Ралфом Ліндгаймом, проф. Максимом Тарнавським, проф. Романою Багрій та д-ром Галиною Гринь. Особлива приємність, спричинена моєю працею над проектом про Юрія Луцького, – це спілкування з донькою проф. Ю Луцького – Христиною Луцькою та сином Івана Лисяка-Рудницького – Петром Рудницьким. Я також вдячна Ралфові Лінгаймові та його дружині за те, що ми разом могли віддати шану Юрієві Луцькому на його могилі.

Ласкаво запрошую до співпраці усіх, хто знав чи листувався з професором Луцьким, а також буду щиро вдячна за інформацію про місцезнаходження архівів тих людей (імена яких я згадала, а може і не згадала, але про це Вам відомо), з якими листувався Юрій Луцький. Моя електронна адреса: oluchuk@gmail.com; номер телефону до кінця серпня 2006 (в США): (617) 721-1372; від вересня 2006 і далі – номер телефону в Україні: 38 (032) 270-1713.

За творами Уласа Самчука

ЕДМОНТОН, Канада. – 2 червня заходами УНО і ОУК в Домі УНО відбувся літературний вечір, присвячений визначному українському письменникові Уласові Самчукові.

Відкрив вечір голова УНО Юрій Йопик, господинею була Леся Петрів. На столах були твори У. Самчука і газетні дописи про його 100-річчя. Мистецька частина вечора складалася з уривків із творів У. Самчука, які прочитали Оля Миц, Яна Виговська і Леся Петрів.

Цікавою була доповідь Оксани Бризгун-Соколик про життя, діяльність та твори У. Самчука. Уряд України випустив з нагоди його 100-ліття пропам'ятну монету. Тиражем 5,000 примірників видано трилогію „Волинь". На Рівненщині був організований конкурс „Улас Самчук – видатний політичний діяч та літописець українського народу", в якому взяли участь 300 учнів і студентів. Були відкриті пам'ятники і музеї в Рівному і Здолбунові.

Святкування 100-ліття У. Самчука на Волині присутні бачили з відеофільму Ярослава Соколика. Президент України Віктор Ющенко прислав на святкування листа, в якому назвав У. Самчука „людиною, яка все життя віддала на розвиток української ідеї", а Оксана Білозір, тодішній міністер культури України, відкриваючи пам'ятник, сказала, що хоч Улас Самчук жив на чужині, але душа його завжди рвалася до свого рідного народу. Після відеофільму Соколикам були вручені букети квітів, а присутні УНО частувало кавою, чаєм і солодким.

Петро Саварин

Членські...

(Закінчення зі стор. 8)

наш плян – зберегти Союзівку місцем зустрічей для плекання української культури.

Всі, хто стане членом перед 1-им липня, отримають торбинку з відзнакою Союзівки на ній, як вияв вдячности.

Ваша підтримка допоможе Фундації „Спадщина Союзівки" втримати Союзівку важливою освітньою, громадською та культурною інституцією для українських американців і канадців.

Вже вислано виказки членства Фундації та згадані торбинки до 90 нових членів. Якщо ви не отримали ще своєї виказки членства, будь ласка, потелефонуйте нам на ч: 1-800-253-9862.

На кінець хочу підкреслити, що коли ви збираєтеся відвідати Союзівку, а ще не отримали вашої виказки членства Фундації, то будьте спокійні, бо при реєстратурі є список всіх членів Фундації, і ви отримаєте дозвіл вживати басейн та знижену оплату перебування на Союзівці.

З Денверу – до штату Мізурі

ДЕНВЕР, Кольорадо. – У Денвері, столиці штату Кольорадо, українці належать до трьох церковних громад – католицької, православної, євангельських християн-баптистів. Але поміж ними існує співпраця: разом відзначають українські національні свята. При католицькій церкві минулого року була організована театральна група. Галина Котова, що походить з Львівщини, говорить: „Між нами давно вирувала думка поставити якусь виставу, адже артисти з України приїздять до нас дуже рідко.

Порадившись з о. Олександром Авраменком, нашу першу виставу ми приготували на Запусти, відтак виступали у публічній бібліотеці на передмісті Денверу, запросили нас і на виступи поза межами штату". Таким чином під час Дня пам'яти частина денверських парафіян – виконавців театрального гуртка – відвідали українську громаду міста Сент Луїс, Мізурі, що розташоване у самісінькому центрі Америки. Анатолій та Галина Котови, Оксана, Степан та Павло Івануси, Оксана, Володимир та Роксоляна Файди, Олена Линник та о. Олександер Авраменко вирушили автобусом у далеку, бо майже 850 миль, дорогу.

У Ст. Луїсі, заснованому французами на зливі двох найбільших американських рік – Місісіпі і Мізурі, артисти ознайомилися з місцевими пам'ятками, відпочили на березі мальовничої лісової річки. Денверські українці фотографувалися поблизу величної Арки, котра символічно поєднує Схід і Захід Америки. Громада українців у Ст. Луїсі невелика, молода за віком, добре організована. Церковний спів під проводом Євгена Лоґуша та Сюзан Драган проводиться дуже професійно і піднесено. Після відправи гості з Денверу показали виставу „За двома зайцями" за однойменною п'єсою М. Старицького, яка була тепло сприйнята присутніми. По обіді на залі ще довго не вщухали українські спів і музика.

Ця поїздка служить справі приязні і зближення українців різних парафій нашої розлогої Чикаґської епархії.

Оксана Файда

Зустріч парафіян Денверу і Ст. Луїсу

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

На час літнього відпочинку, до вересня, наша громада призупиняє ознайомлення читачів „Свободи" з Святим Письмом, але перед цією перервою ми подаємо дві добірки порад щодо християнського життя – за Посланнями апостола Павла.

12. Будьмо зразком добрих діл (до Тита, 2:2-8)

Щоб старі чоловіки були тверезі, поважні, помірковані, здорові у вірі, у любові, у терпеливості. Щоб старі жінки в своїм стані теж були не обмовниці, не віддані п'янству, навчали добра, щоб навчали жінок молодих любити своїх чоловіків, любити дітей, щоб були помірковані, чисті, господарні, добрі, слухняні своїм чоловікам, щоб не зневажалося Боже Слово. Так само благай юнаків, щоб були помірковані. У всім сам себе подавай за зразок добрих діл, у навчанні непорушеність, повагу, слово здорове, неосудливе, щоб противник був засоромлений, не мавши нічого лихого казати про нас.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі служби щонеділі - о 10:30 ранку і о 6-ій вечора, а також щосереди - о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії - для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2200 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля, тел. (908) 591-0800

УКРАЇНА І СВІТ

На міжнародній конференції – про Україну

ВІДЕНЬ, Австрія. – „Бій за Україну“ – так називалася міжнародна конференція, що відбулася 8 червня в приміщенні Національного контрольного банку Австрії. В ній брали участь Тарас Кузьо від Університету Дж. Вашинґтона, Дмитро Тренін від Центру Карнеґі в Москві, Роланд Гйоц від Інституту з міжнародних питань та безпеки (Берлін), Олександер Сушко від київського Центру миру, перетворень і зовнішніх взаємин, Стефен Леребі від „RAND Corporation“ (США) та Майкл Емерсон від Центру з питань европейської політики в Брюселі. Експерти зосереджували свої дослідження на Україні, Білорусі та Молдові (1-ий етап), на Південному Кавказі та країнах довкола Чорного моря (2-ий етап). Дослідження проводяться в контексті зовнішньої політики Росії.

На конференції експерти з питань зовнішньої політики вперше розглянули ролю України для Америки та Европи в контексті зовнішньої та економічної політики Росії. „Бій за Україну“ – неправильне формулювання провідної ідеї, вважав дехто з учасників. Якщо говорити про ЕС, то він не може запропонувати Україні повноцінну перспективу на членство для політично важливого майбутнього, бо ЕС повинен освоїти спочатку вступ останніх країн- кандидатів.

Кульмінацією конференції стала промова Дмитра Треніна, який вважає, що протягом останніх трьох років Росія віддалилась від політичних принципів Заходу і шукає способів стати незалежним і ґльобальним гравцем. Згідно з твердженнямиь Д. Треніна, Росія визнає незалежність України, про що свідчить криза між Києвом та Москвою, спричинена новою ціною на газ. Але вступ України до НАТО може спричинити „масивне російське вторгнення“ в Україну з метою запобігти членству України в НАТО. Прихильниками думки, що, вступивши до НАТО, Україна „перейде за рамки дозволеного“, є найвпливовіші особи у найвищих ешелонах влади Росії, – наголошує Д. Тренін. Саме вони підтримують ті політичні сили в Україні, які виступають проти вступу України до НАТО. „Вступ України до НАТО стане сильним психічним ударом для Росії. Уявіть собі, що росіянам доведеться змиритися з військовими базами НАТО, скажемо, в Херсоні...“, – застерігає Д. Тренін.

Стефен Леребі вважає, що вступ України до НАТО радикально змінить карту Европи, звичайно, в кращу сторону. Серед членів НАТО за вступ України виступають, крім США, також Канада, Польща та інші країни центральної і східньої Европи. С. Леребі переконаний, що тема вступу України до НАТО буде використана Росією, але не тому, що вступ України є загрозою для Росії, а тому, що ця тема стане добрим матеріялом для російських націоналістів для досягнення своїх політичних цілей.

Д. Тренін наголосив, що Україна багато чого досягла за останні роки. В першу чергу, в країні панує свобода слова і ЗМІ мають змогу працювати вільно. По-друге, незалежною стала судова система, що є великим кроком в напрямку демократизації суспільства. Помаранчева революція в Україні змінила українську ментальність, посилила українську свідомість і, крім того сприяла створенню в Україні реальної і сильної опозиції, яка, до того ж, не є проросійською.

Леся Івасюк

Вечір пам'яті видатного пластуна

ДОНЕЦЬК. – 16 червня виповнилося 35 років з дня смерти видатного пластуна і члена ОУН, багаторічного в'язня радянських концтаборів Михайла Сороки. З нагоди цієї дати станиця Донецьк Пласту-НСОУ провела вечір пам'яті, присвячений М. Сороці та його дружині Катерині Зарицькій. Донецькі та авдієвські пластуни і пластунки зібралися в залі кредитної спілки „Схід“, де змогли почути життєпис цієї дивовижної родини, зосередитися на тих рисах характеру, які дозволили Михайлові та Катерині Сорокам звершувати свій довготривалий подвиг, оцінити ту величезну вагу, яку мала діяльність кожного з них для становлення національно-визвольного руху нашого народу.

До станичних бібліотек Донецька та Авдіївки були передані примірники книги Лесі Бондарук „Михайло Сорока” про життєвий шлях відомого українця, спогади сучасників, його твори.

Пластуни-священики оо. Ігнатій (УПЦ КП) та Ростислав (УГКЦ) відслужили Панахиду за це пластове подружжя. На завершення вечора пом'янули померлих за спільною братською трапезою.

Пл. сен. Олександер Воловенко

Буде довідник „Івано-Франківщина”

Науково-редакційний відділ при управлінні культури Івано-Франківської обласної адміністрації спільно з відділом товариства „Просвіта” готує до видання енциклопедичний довідник „Івано-Франківщина” і монографію „Славні галицькі родини”. У цих книгах будуть поміщені відомості про визначних українців – вихідців з Прикарпаття, які проживали і проживають в Америці, Австралії, Канаді, Німеччині та інших країнах.

Закликаємо всіх земляків до співпраці над згаданими виданнями. Просимо надсилати нам відомості про життя українців за кордоном, необхідну літературу та, по можливості, матеріяльну допомогу на адресу: вул. Січових Стрільців, 27а, Івано-Франківськ, 76018 Ukraine. Тел.: (380-3422) 552-707.

Петро Арсенич

Схиблені на ненависті

Коли той чи інший російський шовініст зизим оком дивиться на незалежну Українську державу і в ложці води втопив би кожного національно свідомого українця, то це хоч і обурює й нервує, а все ж не варте якоїсь спеціяльної уваги, навіть якщо той шовініст є депутатом російської Державної Думи, як от Жириновський чи Затулін, яким Україна цими днями заборонила в'їзд на свою територію. До них треба ставитися як до звичайного клінічного випадку: ці люди – хворі.

Але коли росіяни, схиблені на ненависті до інших народів, об'єднуються у партії, рухи, союзи, коли зваблюють молодь божевільною ідеєю імперської „величі", то тут вже будьмо пильні, не даймо застати себе зненацька.

Про російське юнацьке об'єднання „Наші" ми вже писали (*див. „Свободу" з 31 березня, ч. 13*). Ця своєрідна „інтелектуальна ґвардія" президента Путіна впроваджує в суспільство думку, що Росія нарешті має керівника, котрий от-от поверне їй втрачену могутність і славу. В який спосіб і за чий рахунок це має статися, „Наші" скромно мовчать.

Точніше можемо про це довідатися з діяльности масовішого, менш законспірованого Евразійського союзу молоді, з'їзд якого відбувся у Москві наприкінці квітня. Головним доповідачем на ньому був академік Олександер Дуґін, котрий „обезсмертив" своє ім'я геополітичну програмою у формі навчального посібника для військових академій. В цьому підручнику є такі „шедеври": *„...Україна як держава не має жодного геополітичного сенсу. У ній немає жодного власного культурного буття універсального значення, ні географічної унікальности, ні етнічної винятковости. Історичний сенс України відображений у самій її назві – 'Україна', тобто 'окраїна', 'покордонні території'... Існування України в нинішніх кордонах і з нинішнім статусом „суверенної держави" рівнозначне нанесенню величезного удару по геополітичній безпеці Росії, рівнозначне вторгненню на її територію. Україна повинна бути поділена на декілька поясів, що відповідають геополітичним і етнокультурним реальностям...".*

Тепер, на з'їзді ЕСМ, академік звітував: *„...Помаранчева революція, для протидії якій і створювався Евразійський союз молоді, захлиснулася і повністю зазнала поразки. Ліберальні ідеї абсолютно не прийнялися й були відкинуті російським суспільством".* І закликав делеґатів, в дусі своєї геополітичної програми, відмовитися від „дрібного націоналізму" – в ім'я побудови „нового цивілізаційного гіганта" – великої Евразійської імперії. Дуґін вважає, що ця імперія вже є, тільки чекає моменту, щоб остаточно оформитися. Саме тому делегати з колишніх совєтських республік на з'їзді називалися „представниками реґіонів" (чи не співзвучне це з „ідеями" Партії Регіонів Януковича?). „Реґіони – джерело нашої енергії і предмет нашої надії", – стверджував другий промовець і чільний діяч ЕСМ – Павло Зарифуллін.

„Український реґіон" на з'їзді представляв відомий політичний бешкетник Дмитро Корчинський, котрий „опозиційно" не згоджується з академіком Дуґіним тільки в тому, що столицею Евразійської імперії має бути не Москва, а Київ. Все ж, мабуть, та імперія належним чином віддячиться Корчинському за його нову ініціятиву: заснування Молодіжного антипомаранчевого фронту, аби „унеможливити розповзання помаранчевих переворотів, за якими стоять Сполучені Штати Америки".

Ще один делегат і координатор ЕСМ з „реґіону України" – Леонід Савін з трибуни цього з'їзду відверто погрожував незалежній Українській державі: *„Якщо помаранчеве маріонеткове правління в Україні далі триватиме, ми започаткуємо опір помаранчевій владі, створивши Евразійську повстанську армією в Україні".* Цей молодий йолоп не знає історії й не розуміє, що в Україні легше буде створити Українську Повстанську Армією, ніж Евразійську, бо ідея захисту рідної землі дає незрівнянно більшу силу, ніж ідея загарбання.

В резолюційній частині з'їзду читаємо: *„Росія і Україна – простір, населений слов'янськими народами зі спільною культурою й історією. Без Росії Україна стає окраїною, задвірками Европи, без України Росія перестає бути Евразією, перетворюючись в Азію. Росія й Україна – невіддільні одна від одної і є єдиним геополітичним простором. Тому ЕСМ не визнає будь-яких кордонів між Україною і Росією. А в умовах, коли Україна захоплена „помаранчевою" прозахідньою маріонетковою владою, ЕСМ не бачить інших способів очистити окуповану територію від загарбників, крім як створення повстанського руху – Евразійського фронту в Україні. Сьогодні загони ЕСМ – ланки майбутньої повстанської армії, діють в усіх містах і населених пунктах України...".*

ФЕОДОСІЯ. Початок червня позначився виступами проросійських сил проти курсу України до Европи. Фото: УНІАН

Хочеться посміятися над цією маячнею, над цією розумовою і душевною нерозвиненістю, над цими примітивно-варварськими „ідеями". Однак, постриваймо зі сміхом – з історії знаємо, що саме найпримітивніші агресори найчастіше перемагали. Згадаймо монголо-татарські орди... Це низька, ница стихія, але вона здатна збити, звалити з ніг будь-яку культуру, особливо ту, котра своїм чолом вже торкається неба...

Сьогоднішня, путінська, Росія – ще небезпечніша для України, ніж були Росії царська і совєтська. Вона небезпечна й для самої себе. Вже ж як нищилася свобода в СССР, але нині в Росії її набагато менше, ніж було в останні роки президентства Горбачова. Це страшна логіка розвитку Росії: від демократа Горбачова – до напівдемократа Єльцина – і до автократа, вихідця з КҐБ Путіна. Але ще страшніше – що КҐБ і Путін миліші російському суспільству, ніж демократія й ідеали гуманізму. Народ мовби закам'янів у своєму небажанні взяти на себе відповідальність за своє життя. Ні, хтось зверху мусить відповідати – цар, генсек чи каґебіст.

Над долею Росії можна гірко похитати головою: країна багата ресурсами, а народ – страшенно бідний, російське село ще набагато в гіршому стані, ніж українське, Росія буквально вимирає від пиятики, народжуваність дедалі зменшується, властивий російський простір шаленими темпами китаєзується і ісламізується. Соціологи передбачають, що в 2010 році китайців в Росії буде понад 10 мільйонів. Зупиніться, люди! І зупиніть свої евразійські союзи молоді – Евразія високим валом котиться на вас й так, поза вашою волею й поза вашими імперськими амбіціями. Займіться проблемами свого дому, своєї нації. Вам ніхто не загрожує, а найменше – Україна, найбільшим вашим ворогом є ви самі, ваша сліпота: ви не бачите, що всі ваші царі і всі генсеки, і всі путіни ніколи не любили і не люблять Росії, бо загарбувати чужі землі не означає любити свою. Й ось де ви зараз стоїте, як пише незалежний московський публіцист Сергій Баймухаметов: *„Земля в Росії занедбана, худоба порізана. Відродити інтерес до забутої сільської праці можна лише з допомогою потужного ринкового стимулу. Його й тепер нема, а з державною економікою не буде тим більше. Значить, треба створювати концентраційні сільські табори. І гнати народ в поле. Інакше – голод. Відповідно необхідні концтабори при фабриках і підприємствах. Загалом табірна економіка натурального господарства. Але як же за такої економіки без штурмовиків? Й так російський народ поділиться на два народи – на спадкових наглядачів-штурмовиків і спадкову табірну робочу силу...".* Ми, українці, не бажаємо росіянам такої долі.

Російська людино, оглянься ж на свій трагічний шлях: після кожних-бо п'яти років такої-сякої свободи йдуть п'ятдесят років неволі і неправди.Тебе дурять, ніби ти несеш іншим народам якусь вищу, Боговгодну місію, а насправді довкола сієш гніт і тому жнеш ненависть від тих народів. Покинь дивитися заздрим оком, де в кого що не так лежить, зосередься на собі, дійди до своєї людської і національної сутности. Наднаціональною цивілізацією тобі стати не судилось – не була нею ні Петрова Росія, що будувала Петербурґ, „вікно в Европу", на козацьких кістках, не була нею Росія Олександра, котрий послав на шибеницю найкращих твоїх синів, не була нею Росія Миколи-палкіна, не була комуністично-тоталітарна Росія, лицемірним інтернаціоналізмом душачи підневільні нації, але водночас – твою також. Твоя нація, властиво, опинилася ще в гіршому становищі, бо всі інші діставали духовну силу, чинячи тобі опір, а ти ж ту силу катастрофічно втрачала, марно силкуючись зламати волю підкорених народів до самостійного життя.

А тепер ти втрачаєш молоде покоління, свій майбутній цвіт, довіряючи дітей мракобісові Дуґінові. Слави з антиукраїнських фронтів вони тобі не принесуть, якщо взагалі вернуться живими. Зупини ж їх і сама зупинися, позбудься оманливого сорому, що від тебе хтось відібрав імперську могутність. Її відібрано не від тебе, а від твоїх царів, котрі й тебе мали за ніщо. Не клич на трон імперіялістів, котрі тебе впевняють, що ти можеш вижити, лише коли буде убита незалежна Україна. Коли це, не дай Боже, станеться, дуже скоро пропадеш і ти. Україна тобі не ворог, бо вона нікому ніколи не була й бути не може ворогом. Це ти була Україні ворогом, чорною невдячністю платячи їй за те, що вона тебе ніколи не залишала напризволяще. Якщо твоя імперія й посіла якийсь цивілізаційний рівень, то це був вплив України – вона колись дала Росії Церкву, школу, науку.

Тепер ця ситуація повторюється: Росія справді може пропасти без України – без сильної, незалежної глибоко національної України, бо тільки така Україна може послужити стимулом для народження сильної, незалежної, глибоко національної Росії. Якщо ж Україна – всупереч усьому спокійна, врівноважена, миролюбна Україна, яка здатна на безкровні, осяяні людськими усмішками революції – не допоможе Росії вийти з імперських хащ на ясну дорогу, то їй вже не допоможе ніхто.

Петро Часто

GlobeCast

III Міжнародний конґрес українських істориків

ЛУЦЬК. – 17-19 травня з ініціятиви Українського історичного товариства (УІТ) відбувся III Міжнародний конґрес істориків „Українська історична наука на шляху творчого поступу". Господарем конґресу був Волинський державний університет ім. Лесі Українки. Перший конґрес українських істориків відбувся в Чернівцях у 2000 р., другий – у Кам'янці-Подільському в 2003 р.

В доповідях Любомир Винар (США) розглянув діяльність УІТ в контексті розвитку світової історіографії і визначив завдання сучасної української історичної науки, Ярослав Ісаєвич (Україна) розповів про історію міжнародних історичних конгресів, в яких беруть участь українські історики, проф. Володимир Косик (Франція) звернувся до питань термінології історії України, проф. Станіслав Кульчицький (Україна) розглянув процеси державотворення в сучасній Україні, проф. Олександер Удод (Україна) підкреслив важливість проблеми „переписування історії", проф. Володимир Сергійчук (Україна) розглянув ролю сучасної історичної науки в державницькому усвідомленні суспільства на сучасному етапі, д-р Ірина Матяш (Україна) ознайомила з основними напрямами розвитку історичної науки на сучасному етапі, а проф. Степан Козак (Польща) зупинився над історіографічною спадщиною Михайла Грушевського та його концепцією історії України.

На конґресі було відзначено значний внесок у розвиток українського наукового життя в Україні та діяспорі багатолітнього президента УІТ, засновника та редактора журналу „Український історик" проф. Любомира Романа Винара, якого було обрано почесним професором Волинського державного університету.

Світлана Гаврилюк

Диплом почесного пофесора вручає Любомирові Винарові ректор Волинського університету проф. Ігор Коцан (зліва).

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

ЛІТЕРАТУРНІ ВЕЧОРИ

„Дев'яте чудо" і „Вуська"

НОРТ ПОРТ, Фла. – Літературний вечір поетеси, члена Спілки письменників України Ганни Черінь з нагоди її найновіших видань „Дев'яте чудо" і „Вуська" (дитяча казка) влаштував 8 червня осередок ім. св. Андрія. Ганна Черінь видала вже 41 твір – чудову поему „Слова", 10 збірок поезій, п'ять збірок опису своїх подорожей, а під сучасну пору друкується нова її збірка.

Нова книжка „Дев'яте чудо" – це розповіді про Аляску, Коста-Ріку, Карибські острови, Туреччину, Україну. Дев'ятим чудом для Ганни стала Україна. Про свої подорожі авторка говорить: „Спочатку це були подорожі потягом. Мій чоловік, залізничник, отримував раз на рік безкоштовний квиток для себе й родини в ті регіони, куди їздили потяги його компанії. З часом подорожі ставали далекосяжними".

У 2000 році відбувся літературний вечір письменниці в Тернополі. Письменники і співаки з різних закутків України вітали гостю з Америки своїми творами.

Ганна Черінь (зліва) з дочкою Інною

Про збірку „Дев'яте чудо", видану в Тернополі, у видавництві „Юніверс" (художнє оформлення Всеволода Магаса, фотографії – Степана Панькова) письменниця Віра Ворскло говорить: „Книжку читати можна безліч разів і дивуватися багатству знань авторки, її спостережливості. Разом з письменницею ми переживаємо в уяві різні пригоди, для нас воскресають народи й події історії, неймовірно далекі в часі. Ми довідуємось про географічні і геологічні відмінності країн та островів, які визначають розвиток їх економіки і роблять їх цікавими для туристів".

На вечорі присутні слухали розповіді про Аляску, Арубу, Гаїті, Туреччину, Україну. Твори читали Руслана Борисенко, Люся Гарасимів, Галина Король, Кароліна Борисенко, котра у коротких перервах приграавала настроєві мелодії на фортепіяні, а також сама Ганна Черінь.

Відмінною була тематика казки „Вуська" (про мишку і дівчинку), яку жваво прочитала молоденька Каролінка. Було приємно бачити дочку письменниці – Інну, котра приїхала з Чикаго вшанувати свою матусю. Ведуча програмою Галина Король при кінці подякувала учасникам програми, зокрема – письменниці за її бажання працювати для українського народу своїм невтомним пером ще багато, багато років!

Голова осередку Володимир Борисенко вручив письменниці чудовий букет жовто-гарячих троянд.

Галина Король

Екслібриси Ярослава Омеляна

ТЕРНОПІЛЬ. – Художник Ярослав Омелян – добре знаний на Тернопіллі. Його книжку „Екслібриси Ярослава Омеляна" видали Тернопільська національна спілка художників, бережанська районна влада, музеї – краєзнавчий, книги, Б. Лепкого, Тернопільський інститут національного відродження України ім. Т. Шевченка, Тернопільський міський осередок НТШ.

Захоплення автором творчістю видатних українських письменників, художників, громадських діячів вилилося у видання чудових графічних робіт – книжкових знаків Богдана Лепкого (16 екслібристів), Левка Лепкого (5), родини Лепких, „Шевченко в Кременці", Івана Драча, Романа Смика, Христини Назарович (3), Андрія Чайковського, Маркіяна Шашкевича, Олени Кульчицької, Тані Осадци. Упорядником біографічних довідок є Надія Дирда – директор музею Б. Лепкого. Тексти, уривки поезій, що доповнюють книжкові знаки, зацікавлять різні верстви читачів.

Тетяна Будар

СКУ - це українці...

(Закінчення зі стор. 3)

Канаді. Українські школи виникли останнім часом в Еспанії, Португалії та Італії. Мені довелося нещодавно відвідати ці країни, і я мав змогу ближче познайомитись з нашими школами. Комісія шкільництва забезпечує їх методичними подібниками та підручниками. Найбільше новоприбулих українців в Італії – близько мільйона осіб. Недільні українські школи відкрились у Римі, Венеції та Неаполі.

– А як складаються стосунки між СКУ та Українською Світовою Координаційною Радою? Михайло Горинь вважає, що обидві організації дублюють одна одну. Що Ви скажете з цього приводу?

– Це його думка, я з нею не згідний.

– Які заходи здійснив СКУ у зв'язку з 20-річчям Чорнобильської трагедії?

– В багатьох українських громадах країн, що входять до нашої організації, в дні відзначення трагічної події в Чорнобилі відбулись ювілейні збори, наукові конференції, експонувались фотовиставки, відбувались зустрічі з учасниками рятувальних робіт на атомній електростанції. Я особисто був невдоволений тим, як західні країни поставились до цієї події. Америка і західні держави ще у 1995 році зобов'язались зібрати у фонд Чорнобиля один мільярд долярів, однак, слова вони не дотримали. По-друге, СКУ не хоче, щоб трагедія в Чорнобилі тлумачилась, як відмова України від використання атомної енергії в мирних цілях. Відомо, що Україна не має великих покладів ґазу та нафти і в певній мірі залежить від Росії. Тому ядерна енергія є дуже важливим чинником для розвитку економіки України,

– Як СКУ плянує відзначити 75-ті роковини Голодомору в Україні?

– Керівництво СКУ розробило широку програму відзначення 75-річчя Голодомору в Україні. Ми хочемо домогтися, щоб парляменти країн світу прийняли на своїх сесіях рішення про те, що в 1932–1933 роках радянський уряд вчинив геноцид проти українського народу. Ми будемо також намагатись, щоб відповідні резолюції з цього питання прийняли Рада Европи та Організація Об'єднаних Націй. СКУ підтримав пропозицію Українського Конґресового Комітету Америки, який запропонував спорудити у Вашінґтоні монумент, присвячений жертвам Голодомору. На нашу думку, пора вже й у Києві та інших містах України спорудити монументи жертвам Голодомору, створити відповідні музеї, щоб молоде покоління мало уяву про знищення Сталіним мільйонів українців.

– Що за майже десять років Вашої діяльности на чолі СКУ Ви вважаєте найважливішим досягненням?

– Найперше, вдалося поліпшити фінансове становище СКУ, і хоч ми не можемо вважати себе заможними, однак, залатали старі дірки і надали відчутну допомогу українським суботнім школам. Важливим успіхом слід вважати встановлення ділових контактів з урядами 30 країн, зокрема з американськими сенаторами та конґресменами, тепер вони краще обізнані з Україною, знають про демократичні реформи в молодій державі, сприяють залученню України до евроатлантичного альянсу. Останніми роками до Америки, Італії, Португалії, Греції та інших країн приїхала велика кількість еміґрантів з України. СКУ не залишився осторонь і багато зробив для працевлаштування новоприбулих та надання їм потрібної допомоги.

– Вас добре знають в українських громадах, все ж для нових читачів буде цікаво прочитати про Вашу біографію?

– Я народився у Ню-Йорку у 1952 році. Мій батько походить з Івано-Франківщини, а мати – з Тернопільщини. Коли у 1941 році почалась війна, батька німці заарештували за участь в проголошенні 30 червня 1941 року у Львові незалежної України. Степана Бандеру фашисти кинули до берлінської в'язниці, а мій батько сидів разом з братом Бандери, Олексієм, в німецькому таборі Авшвіц. Моє навчання почалось в українській школі, а продовжував здобувати освіту в середніх та вищих навчальних закладах Америки, ставши доктором права. Моя суспільно-громадська діяльність почалась ще в університетські роки, я редаґував студентську газету „Смолоскип", яка потім була перейменована на „Промінь волі", очолював Товариство української студіюючої молоді, впродовж восьми років очолював Український Конґресовий Комітет Америки і у 1998 році я був обраний президентом Світового Конґресу Українців. На 8-му з'їзді у Києві я був вдруге обраний на цю посаду. Моя дружина є українкою, звати її Роксолана, її біографія подібна до моєї. Батько її походить зі Львова, а мати – з-під Перемишля. Маємо двоє дітей – сина Максима і дочку Кіру. Після здобуття освіти я працював як юрист. І досі займаюсь цією практикою, хоча в меншій мірі, адже доводиться витрачати багато часу на виконання громадських обов'язків. Моя каденція закінчується у 2008 році, і на 9-му з'їзді СКУ, який відбудеться в Донецьку, буде обрано нового президента СКУ.

– Поділіться своїми захопленнями у позаслужбовий час.

– Часу для розваг у мене дуже мало, однак, у вільні хвилини забавляюсь з дітьми, спортивними іграми, люблю читати книжки, але не відразу від початку і до кінця, скажімо, зараз читаю водночас вісім книжок. Переважно це політична та історична література.

Вів бесіду
Анатолій Гороховський

У списку на Пресовий Фонд „Свободи"
з дня 23 червня 2006 р. повинно бути:
ІВАН і ОЛЕНА НОРКИ, Норт Роялтон, Огайо
пожертвували 73 дол. – в пам'ять О. Наріжної.
Редакція

Феномен...

(Закінчення зі стор. 1)

мистецькі традиції своїх країн з енергією Нового світу, щоб сплести гобелен, який збагачує всіх нас і зближує наші народи".

Цією виставкою, попри обмежені просторові можливості музею, ми все ж таки старалися показати багатогранність і розмаїття спадщини художника, вибравши показові зразки з різних періодів його творчости.

Ми надзвичайно вдячні кураторові виставки д-рові Ярославові Лешкові – професорові історії мистецтва Сміт-коледжу, Стефанії Гніздовській – дружині мистця, їхній дочці Мірі – за неоціненну допомогу і за те, що позичили музеєві більшість експонатів для виставки. Висловлюємо подяку Урсулі та Остапові Балабанам, Марії Тершаковець та Романові Гаврилякові, Ніні й Романові Ільницьким, Олександрі Терлецькій, Тетяні й д-рові Андрієві Тершаковцям за їхню згоду, щоб твори з їхніх збірок були показані на виставці. Ми сердечно дякуємо тим друзям музею, які з нагоди цієї виставки уможливили своїми щедрими пожертвами купівлю однієї з найважливіших картин Якова Гніздовського – „Скитальці". А також складаємо щиру подяку нюйоркській стейтовій Раді в справах мистецтв та Відділові у справах мистецтв міста Ню-Йорку за фінансову допомогу в плянуванні та реклямі виставки, а також багатьом людям, хто брав участь у цьому проєкті.

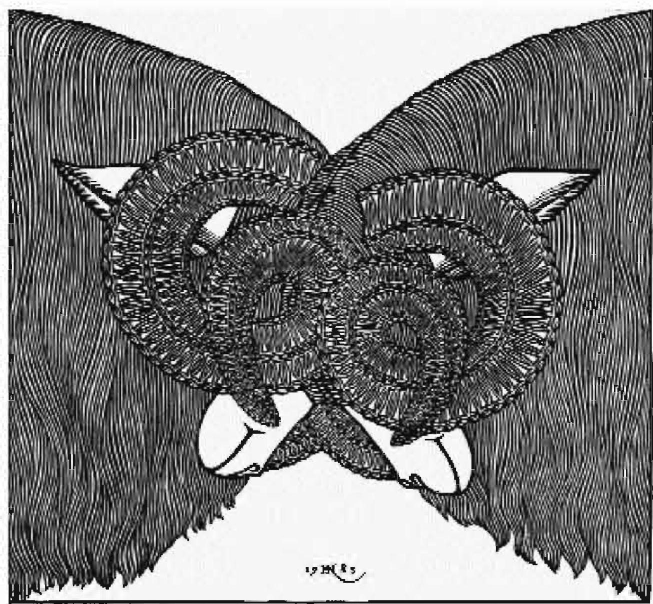
– Пані Маріє, скажіть щось про самого художника – Якова Гніздовського. Його походження, рід. Де навчався і жив? Як зростав як художник? Що формувало його світогляд? Якими нагородами відзначені його твори?

– Народився Яків Гніздовський 1915 року в селі Пилипче на Борщівщині, в селянській родині. Мотиви рідного краю, багата спадщина борщівських візерунків, особливо у вишитті, глибоко западає у душу юного художника, і протягом всього періоду його творчости ми знаходимо тони і півтони глибоко чорного, вишневого вкраплення і світло з самого серця глибинного борщівського візерунку. Любов до тварин, рослин, усього живого світу передає його глибоку мудрість і тонку іронію його філософії життя. Комічне і трагічне йдуть поруч.

Розпочав художник своє мистецьке навчання у 1938 р., вступивши до Академії мистецтв у Варшаві, і завершив свою освіту в Академії мистецтв і промислу в Загребі 1942 року. У 1944–1949 роки він перебував у таборі для переміщених осіб поблизу Мюнхену, де був активно заанґажований у культурному житті української громади, зокрема як мистецький редактор журналу „Арка".

У 1949 р. Я. Гніздовський прибув до Америки й оселився в м. Сейнт-Пол, Мінесота. Невдовзі по приїзді на виставці графіки у Мінеапольському інституті мистецтв він одержав другу нагороду за дереворит „Кущ" (1944 р.), а ще одну нагороду за картину „Яйця" (1944 р.) на Торговельно-промисловій виставці штату Мінесота. Ці ранні успіхи додали відваги переїхати йому до Ню-Йорку і повністю віддатися мистецтву. Але в мистецтві шлях тернистий. Прагнучи знайти свій стиль, він часто зазнавав невпевнености, і період між 1950–1960 роками був важким не лише матеріяльно, але й духовно. Але Я. Гніздовський досягав зрілости. Він виробив свій власний стиль, якому був відданий протягом усієї творчости.

У 1956–1958 роках він жив і працював у Парижі, де познайомився й одружився із Стефанією Кузан, а повернувшись до Ню-Йорку, художник звернувся більше до графіки, і впродовж 10 років став одним з найвидатніших графіків Америки.

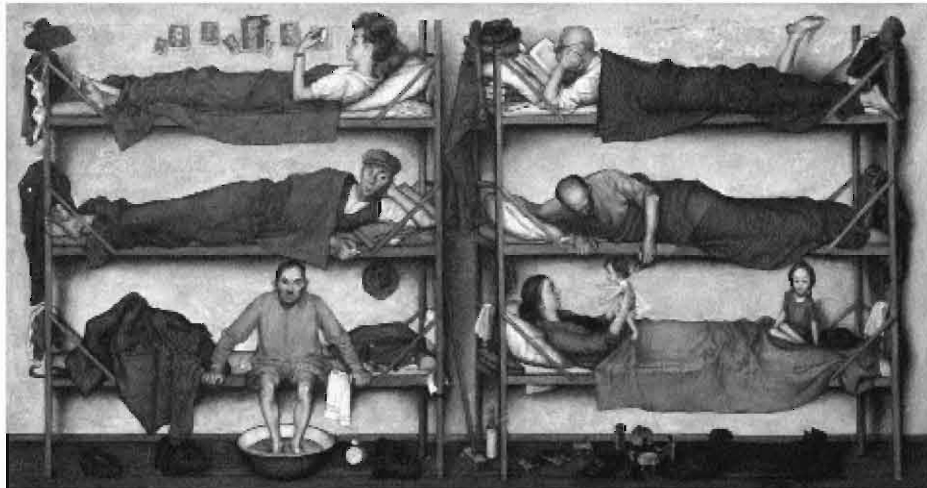
„Барани б'ються", 1983, дереворит. Зі збірки Оксани і Олега Лопатинських

У 1962 р. Я. Гніздовський здобув першу нагороду на виставці у Бостоні. У 1963–68 роках брав участь у пересувних виставках сучасного графічного мистецтва, які експонувалися в Европі, Азії, Південній Америці, Африці. Я. Гніздовський одержав численні нагороди, від „Тифані", „Колонії Мек-Довел", „Фундації Оссабо" та ін. Протягом 1978–1984 років його як почесного мистця майже щороку запрошували до Вірджинського центру творчого мистецтва.

Малюнки й дереворити Я. Гніздовського містяться в численних приватних і публічних колекціях, таких, як Клівлендський музей мистецтва, Мистецький центр Дасона при Веслеянському університеті, Музей мистецтва у Бостоні, Філядельфійський музей мистецтва, Білий Дім і Єйльський університет. Він мав багато індивідуальних виставок у Лондоні, Парижі та в різних містах України, США і Канади.

Ось так коротко про великого мистця. Його блискуча уява, чутлива до чіткости, симетрії та краси композиційної побудови, його глибоке розуміння історії мистецтва, незрадлива любов до природи, безкомпромісна відданість мистецтву – все це дало можливість народитися графічному доробку рідкісної і досконалої оригінальности. І саме його творчості світ завдячує великим внеском в історію графічного мистецтва XX століття.

Вела розмову **Ольга Миханцьо**

„Скитальці", 1948, полотно, олія. Колекція Українського Музею. Придбання фінансували: Катерина і Володимир Воловодюки, Ольга і Мирон Гнатейки, Володимира і Стефан Сливоцькі та Тетяна і д-р Андрій Тершаківці

СПОРТ

Чемпіонат світу...

(Закінчення зі стор. 1)

роніна. Пізніше М. Калиниченка замінив півзахисник Руслан Ротань, А. Воробея – Сергій Ребров, А. Вороніна – Артем Мілевський.

З початку гри швайцарці заволоділи ініціятивою, і на 13-ій хвилині Вікі небезпечно пробив з меж карного майданчика. Але потім українці вирівняли гру і на 21-ій хвилині після подачі М. Калиниченка А. Шевченко ударом головою влучив у поперечину. У відповідь на 24-ій хвилині з відстані близько 20 метрів Фрай влучив у поперечину.

Друга половина почалася з атаки українців і на 47-ій хвилині А. Воронін ударив головою повз ворота. На 59-ій хвилині Барнета порушив правила біля свого карного майданчика і українці одержали право на карний, але А. Шевченко потрапив в „стінку" швайцарців, м'яч пішов на кутовий, а на 67-ій хвилині А. Шевченко завдав ще одного удару з гарної позиції, але знову – повз ворота. Далі українці володіли ініціятивою, але ґольових моментів не створили до 75-ої хвилини, коли м'яч після удару А. Гусіна пролітає за кілька сантиметрів повз швайцарські ворота.

На початку першої половини додаткового часу, на 97-ій хвилині, Швайцарія не змогла скористатися карним ударом – Фрай пробив в українську „стінку", а на 100-ій хвилині сильний удар Фогеля по центру воріт впевнено взяв О. Шовковський.

У другій половині додаткового часу повільну гру втомлених команд дещо активізував А. Мілевський, який на 112-ій хвилині обіграв швайцарських захисників і заробив кутовий, а хвилиною пізніше удар С. Реброва, який ввійшов у карний, заблокували захисники.

Українці почали першими серію карних, але удар А. Шевченка відбив Цубербюлер, але й удар Штрелера взяв О. Шовковський. Другий карний А. Мілевський забив легким, точним ударом, а Барнета влучив в поперечину. Потім С. Ребров забив, а удар Кабаньяса відбив О. Шовковський.

Україні залишалося забити лише один карний, оскільки серія складається з п'яти ударів кожної з команд. Рахунок 2:0 на користь України. І Гусєв забиває, Україна перемагає 3:0 у серії карних й виходить у чвертьфінал!

Календар наступних змагань ЧС-2006

Чвертьфінал

30 червня, п'ятниця
Німеччина - Арґентина (Берлін)
Італія - Україна (Гамбург)

1 липня, субота
Англія - Португалія (Гельзенкірхен)
Бразилія – Франція, Франкфурт

Півфінал

4 липня,вівторок, Дортмунд
5 липня, середа, Мюнхен)

Гра за третє місце

8 липня, субота, Штутгарт

Фінал

9 липня, неділя, Берлін

Збірна України змагається 30 червня у Гамбурзі з командою Італії, яка 26 червня перемогла збірну Австралії з рахунком 1:0.

Президент України Віктор Ющенко від імені мільйонів українських уболівальників привітав Національну збірну з футболу з черговою перемогою на Чемпіонаті світу і виходом до чвертьфіналу. Своєю грою, переконаний В. Ющенко, українські футболісти продемонстрували всьому світові, що вони добре володіють тактикою гри і майстерно захищають власні ворота. Президент подякував гравцям та тренерському складу за справжнє свято, яке вони подарували своїм уболівальникам. За його словами, перемоги української збірної на ЧС-2006 – це прекрасний подарунок українцям до 15-ої річниці Незалежности.

В. Ющенко також відзначив, що успішна гра української команди працює на об'єднання України і виховує патріотичні почуття, адже в дні, коли грає збірна України, вболівальники з синьо-жовтими прапорами – звичне явище для будь-якого українського міста. Президента разом зі своєю родиною, як і мільйони інших вболівальників, до пізньої ночі спостерігав за грою.

На шляху до цієї премоги 23 червня збірна України перемогла збірну Тунісу з рахунком 1:0. М'яч у ворота супротивника на 70-ій хвилині з карного забив капітан збірної України Андрій Шевченко. Збірна Еспанії виграла у збірної Савдійської Арабії з рахунком 1:0. Таким чином, за результатами завершальних матчів групового етапу в групі „Н" перші місця посіли збірні Еспанії та України.

Андрій Шевченко сказав, що найбільше його вразило те, що за українську команду вболівають українці з різних куточків світу.

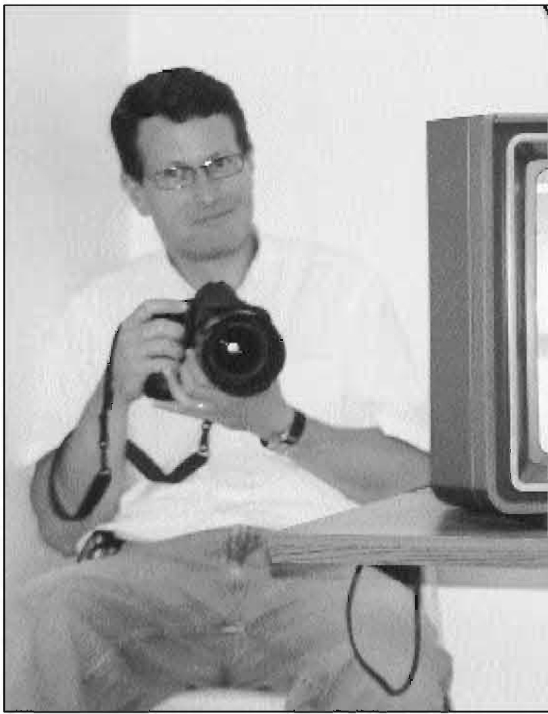
Кореспондент Радіо „Свобода" Василь Зілгалов розпитував українців з різних куточків світу про футбол. Ось що сказав голова Союзу українців у Австралії Стефан Романів: „Тепер у Німеччині є велика група українців з різних частин світу і всі об'єдналися навколо синьо-жовтого прапору. І всі кричать: „Україна!"

Президент УККА Михайло Савків: „Не лише у Вашинґтоні, а й по цілій Америці, там де є українські громади, люди збираються в українських народних домах, в українських клюбах, дивляться, слідкують за українською командою".

За матеріялами ЗМІ

Працівники Головної канцелярії УНСоюзу і його видань радіють з перемоги збірної України *Фото: Л. Хм.*

Вболівальників з УНСоюзу фотографує Скат Летючий („Стар Леджер")

Український Народний Союз

Ukrainian National Association, Inc.

Низькі Рати!

УНСоюз уділяє своїм членам по доступних відсотках Іпотечні позички
MORTGAGES

Потелефонуйте сьогодні!

(800) 253-9862 дод. 3036

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036

(908) 925-0717

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ – мінімум 10 фунтів
ЛІТАКОМ – 2-3 тижні мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ – Пересилка і доставка
ЕЛЕКТРОНІКА – 220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Тел.: (973) 916-1543	Тел.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях

ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

• ПРАЦЯ •

Потрібна жінка до опіки над старшою жінкою.
Тел.: (201) 599-6418 від 11 до 9-ої веч.
Від 6 липня тел.: (201) 262-6320

Високої кляси перукарні в Ню-Джерзі приймуть до праці спеціялістів з ділянки усування і ваксування волосся.
Вимагається діюча ліцензія.
Резюме слати до:
Self Image Product Boutique & Salon
PShantu@GMail.com
Shantu Patel (973) 722-1852

• НА ПРОДАЖ •

На продаж сучасний дім, 3-4 спальні, 2 каміни – $419,000
Тел.: DM Paul R/E Broker
(845) 638-8453

• ПРАЦЯ •

Потрібна жінка до опіки над старшою жінкою. Праця із замешканням.
Побажано з правом водія.
Тел.: (301) 438-1203

Жінка, українка, шукає працю по догляду за особою старшого віку, з проживанням.
Тел.: (203) 637-5343
або (203) 561-9881

• ДО ВИНАЙМУ •

До винайму помешкання у Парафіяльному домі Української Православної Церкви, Troy, NY. 375 дол. місячно. Поможемо влаштуватися з працею.

Тел. (518) 462-0649

---

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

• Пересилайте пакунки до нас через UPS
• Додаткова знижка для організацій.
• Користуйтесь нашими ARS наліпками.
• Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
• Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
• Готові продуктові пакунки з каталогу.
• Медикаменти на замовлення до України.

Додаткова оплата за доставу. Існують певні обмеження.

• У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості европейських країн.
• Візові послуги в Україну (без запрошення).
• Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
• Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

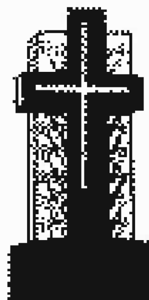
Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Достава $10 за кожне замовлення

Харчовий пакунок „Родинний" з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – західня Україна; $15 – східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

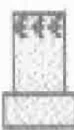
SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НЬЮ-ЙОРКУ

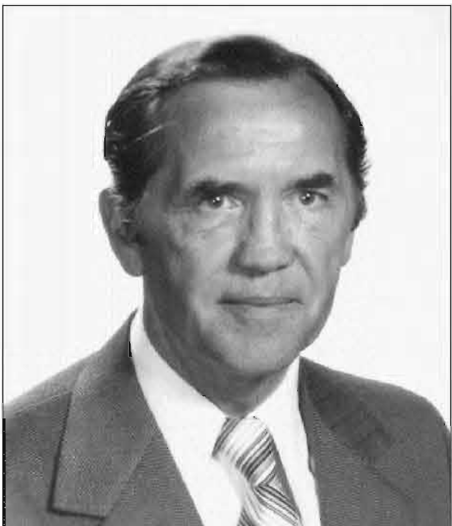
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІНУТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЕКТ.

Дам'ян Ґеча

(1919–2006)

Св. п. Дам'ян Ґеча

І знову на тризні в Бавнд-Бруку сумними голосами затужила пісня „Видиш, брате мій... крилонька зітру...".

Стерлись крилонька Дам'яна Ґечі, але слід по журавлю не загине. Інж. Дам'ян Ґеча, ґеодезист-топоґраф, мав невтримну одержимість – це допомога Україні. Народжений в с. Турчиновичі, Самбірського повіту, де після польської клясичної гімназії захистив в Німеччині диплом як інженер-лісівник, а пізніше – ґеодезію в Ратґерсуніверситеті.

Шлюб в 1947 році з Лідією Моравецькою ощасливив родину трьома донями й сином, яким батьки дали вищу освіту. Але, крім родинних обов'язків, інж Д. Ґеча взяв на себе громадські обов'язки, які сумлінно виконував до кінця свого життя.

Коли в 1990 році Верховна Рада проголосила Незалежність України, в Ню-Джерзі було створено Народний фонд допомоги Україні, головою управи якого став Дам'ян Ґеча. І почалася безперервна праця Комітету допомоги Україні Центрального Ню-Джерзі (КДУ). Висилались гроші, пакунки на різні цілі – повінь в Закарпатті, будова церкви в Луганську, копіювальна техніка школам, козацька школа „Спас" та безліч інших потреб. З 1998 року було вислано самих пакунків на 20 тисяч долярів і отримано безліч подяк.

Від 1999 р. Д. Ґеча був почесним головою КДУ з відділом зовнішніх зв'язків. І знову – тисячі долярів переслано в Україну на допомогу сиротам – калікам, школам, бібліотекам (за прихід від вистави в Бавнд Бруку „На полі крові" Лесі Українки в Симферополі купили комп'ютер). Почесний голова КДУ організовував карнавальні забави та інші імпрези, щоб зібрати гроші для України. В 2004 році видано „Альманах КДУ Центрального Ню-Джерзі" („Бористен", Дніпропетровськ) „Добро долає відстань", де видно всю довголітню працю комітету і Дам'яна Ґечі. Крім того, покійний був і секретарем і головою 372-го Відділу УНСоюзу, головою УККА Ню-Бранзвік–Бавнд Брук та Товариства українських інженерів в Ню-Джерзі, членом Дирекції кредитівки св. Андрія, управи українських лісників, автором численних статтей в пресі, одержав багато грамот та подяк.

Від родини на тризні промовляв син – д-р Стефан Ґеча та друзі. Після смерти дружини Лідії останні роки життя Дам'ян Ґеча провів у товаристві Іванки Бемко, що знаходила час допомагати йому в життєвих справах. Пам'ять про нього буде жити не лише в серцях родини, а й багатьох друзів тут і в Україні. Вічна Йому пам'ять!

Ростислав Василенко

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

СВ. П.

ІВАННИ КОНОНІВ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя
719 Sanford Ave., Newark, NJ

в суботу, 8 липня 2006 р. о год. 7:45 ранку.

Опікунки МАРТА КОКОЛЬСЬКА і ГАНЯ МИГАЛЬ

„Муркові" – у мандрівку до Вічної ватри

Пластова дружба – своєрідна, на ціле життя, а в багатьох випадках – супровід на шляху у засвіти. Саме такою вона виявилася 17 червня 2006 року перед полуднем, коли на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Савт-Бавнд-Бруку, Н. Дж., численна група пластових друзів, знайомих і рідних зібралися на надгробну Панахиду з нагоди поховання праху св. п. Любомири „Мурки" Пежанської, котра відійшла у Божі засвіти 2 квітня 2006 року у Львові, та в 19-ту річницю відходу у вічність її вірного друга життя Михайла „Пезя" Пежанського.

Панахиду відслужили о. Максим Кобасюк, парох церкви Чесного Хреста в Асторії, Н.Й., та о. Теодозій Ільницький з церкви св. Юра в Ню-Йорку, Н.Й. Попрощали „Мурку" Оксана Бачинська від куреня „Ті, що греблі рвуть" та Мотря Мілянич від 97-річної стриєчної сестри Слави Мриц-Гук, єдиної живої з десяти сестер Мрицівних. Співом „Вічная память" і пластовим „Ніч вже йде" закінчилися заходи над могилою Любомири „Мурка" та Михайла „Пезя" Пежанських.

Любомира і Михайло Пежанські (1985 р)

Після цього племінниця „Мурки" Дарія Ярошевич, яка з чоловіком Мироном приїхала з Чикаго на цей захід, запросила всіх на продовження спогадів про життя „Мурки" в ресторані готелю „Double Tree" поблизу цвинтаря св. Андрія Первозваного. Під час частування присутні ділилися спогадами про життя та діяльність „Мурки" – сестри, тітки, подруги. Уляна Старосольська згадала про „Мурку" – близьку приятельку та пластову подругу, та підкреслила, що „Мурка" була пластункою у кожний день свого життя.

У кінці частування племінниця Д. Ярошевич подякувала усім, що вшанували покійну своєю присутністю на цьому заході, зокрема вищеназваним отцям, а також Ярославові Полянському та Володимирові Корназі за довголітню дружбу та опіку.

Тепер треба сказати коротко про „Мурку", пластунку та членку-засновницю куреня „Ті, що греблі рвуть".

Любомира „Мурка" Мриц-Пежанська народилася 23 вересня 1908 року в родині гімназійного учителя Теофіля та Євгенії (з Черевків) у Тернополі, була однією з сімох дітей – чотирьох сестер та двох братів. У родинному домі навчилася любити свою церкву і свій український народ.

Закінчивши народну школу, вступила 11-річною до Клясичної гімназії Сестер-Василіянок у Львові, котру закінчила матурою в 1926 році. Опісля вступила до Торговельної академії у Львові на однорічний банковий курс, а закінчивши, працювала у Гіпотечному земельному банку до осені 1939 року - приходу більшовиків.

Будучи гімназисткою, стала членкою Пласту, вступивши до зорганізованого в гімназії гуртка „Меви", тоді полку-куреня ім. Марти Борецької. До того ж гуртка належали також подруги Ганка Коренець, Міка Бачинська-Зелена, Ніна Ганкевич-П'ясецька, Люба Яцкевич-Мармаш і Дзюнка Охримович. Першою полковницею-курінною була Стефа Коренець, а опікункою – Олена Степанівна-Дашкевич.

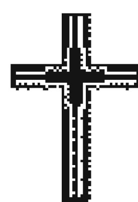
Після іспиту зрілости в 1926 році гурток „Меви" засновує 2-ий Курінь УСП „Ті, що греблі рвуть", куди того ж року вступили Нуся Мриц-Сатурська, Цьопа Паліїв, Зонка Мойсійович-Янів, Марійка Чиж-Мариняк. У 1930 році вступили Ліля Мриц-Шавяк і Слава Мриц-Гук, а в 1951 Ірина Галущинська-Пік. Свою назву курінь взяв з „Лісової пісні" Лесі Українки – „Ті, що греблі рвуть на застояних водах громадського життя". Завданням куреня була виховна праця серед юнацтва та організація пластових таборів.

„Мурка" від початків заснування куреня була дуже активною у виконанні взятих на себе зобов'язань куреня, була в булаві організованих куренем таборів: у 1928 і 1929 рр. на „Соколі", 1940 року в Розлучі біля Турки, а під час німецької окупації – в Криниці. Виїхавши в 1944 році на Захід, продовжувала працювати з дітьми в Пласті в таборах переселених осіб у Німеччині. Не припинила пластування, приїхавши до США – була інструктором на юнацьких таборах , а згодом, впродовж 27 років, очолювала нюйоркську стежу куреня та активно займалася організацією та переведенням Великодніх базарів, влаштовуваних куренем „Ті, що греблі рвуть " впродовж багатьох років.

Прощаємо „Мурку" в цю останню мандрівку до Вічної ватри – одну зі засновниць нашого куреня „Ті, що греблі рвуть" – в цей рік, як членки куреня в США, Канаді, Австралії та Україні, продовжуючи працю і взяті на себе завдання, готуються до святкувань 80-річчя свого існування.

Кличемо їй грімко греблівським ГЕЙ-РУП!, та пластовим СКОБ!

Х.В –Ф.

ЕВГЕНІЯ КРУП

з дому ШАТКОВСЬКА

село Підгірці, Галичина,

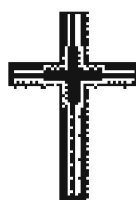
27 червня 1924 р. 18 червня 2006 р.

Залишає:

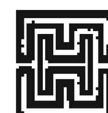
доньку	– ХРИСТИНУ
сина	– ОЛЕГА з дружиною ВІРОЮ
своїх улюблених внуків	– ЛЕСЮ, ПЕТРА, КАТЮ І ДАНИЛА
родину і приятелів в Америці, Канаді і Україні.	

Спочивай Мамо з Татом та з Ангелами аж до коли ми знову зустрінемось.

Вічна Твоя пам'ять!

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

повідомляє своїх членів та громаду, що 20 червня 2006 р. відійшов з цього світу

св. п.

проф. ІВАН САМІЛЕНКО

(1914 – 2006)

член НТШ-А,
громадсько-політичний діяч,
прем'єр міністер в екзильному уряді
Української Народної Республіки 1966 – 1992,
професор Лонг Айленд Університету 1961 – 1980.

Рідним складаємо найщиріші співчуття.

УПРАВА НТШ в АМЕРИЦІ

П О Д Я К А

З волі Всевишнього дня 30 жовтня 2005 р. відійшов у вічність наш дорогий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

св. п.

інж. ДМИТРО ГРИГОРЧУК

Дякуємо родині, приятелям і знайомим, що молитвами, квітами і пожертвами звеличали пам'ять Покійного.

Дякуємо о. архимандритові Іванові Кротцеві і отцям: Я. Мендюк, І. Кошик, М. Бурядник, П. Козар, П. Гайда, В. Гудзан за участь у похоронних відправах, а особливу подяку складаємо Владиці Іннокентієві, ЧСВВ за участь в похороні і за надгробне слово.

Дякуємо за відслуження св. Літургії о. А. Онуферкові в Канаді, о. М. Шиянові в Австралії і отцям в Україні.

Щира подяка за прощальні слова приятелеві нашої родини інж. Боднареві, дир. Ватралеві від Централі Українських Кооператив Америки і за прочитання телеграми від Централі Кредитних Спілок України, Улян і Мазуркевич з Філядельфії і д-рові Миколі Григорчукові з Дітройту.

Наше велике спасибі д-рові Павлові Пундієві за допис до преси про життєвий шлях Покійного.

<u>В пам'ять Покійного зложили:</u>

<u>НА СЛУЖБИ БОЖІ</u>: Н. Сасик, Л. Німилович, А. Мельник, Б. і В. Цурковські, Н. Чуба, М. і О. Люшняк, Л. Палцан, С. і М. Стрільчук, Ш. і Я. Зварич, Х. Косач, П. Слободян, Т. і О. Боднар, О. Кралька, Д. Менцінська, родина Яцків, О. Бабій, родина Іваник, Лейґі і Маркес, Е. і М. Іванкові, д-р М. Чижик, Т. і Е. Лейґі, сестра Дана Марія.

<u>КВІТИ:</u> Централя Українських Кооператив Америки, кредитівки: Самопоміч Ню-Йорк, Національна Ню-Йорк, Самопоміч Мишиген, „Дніпро" в Бафало, Н.Й. і „Основа" в Пармі, Огайо, родина Григорчук з Дітройту, Н. і Л. Лучанко, О. і С. Лучанко, Н. і О. Бобак, В. і З. Дичій, І. і А. Зварич, родина Іваник, Лейґі і Маркес, родина Балух, Б. і В. Радловські, родина Сперкач, З. Стецишин, С. і Л. Петруняк-Колюччі, Б. Попель, А. і М. Козбур, Я. і І. Слюсаренко, родина Міщенко-Мицик, В. Деркач, Р. і А. Декайло, Л. Лум, М. Вест, д-р С. Дундулакіс з родиною, Resurrection Hospital.

<u>НА ШКОЛУ СВ. ОТЦЯ МИКОЛАЯ В ЧИКАГО</u> – 280 дол.: д-р Я. і Я. Панчук, д-р Н. Григорчук, О. Лисейко, М. Лисейко, І. і Ю. Хиляк.

<u>НА УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ В ЧИКАГО</u> – 365 дол.: д-р Н. Григорчук, Я. і М. Ганкевич, д-р А. і Л. Кесала, І. Мицик, Й. і д-р І. Оверко, інж. Л. і І. Джулинські, О. Городиський.

<u>НА ПЛАСТ В ЧИКАГО</u> – 1,015 дол.: Р. і О. Бойкевич, д-р П. і А. Лібер, О. Плешкевич, М. Лисейко, А. і Х. Цьолко, Р. і К. Салдан, А. і З. Коломаєць, Й. і Н. Мицик, Т. і Г. Попович, І. і Р. Пилипчак, д-р О. і Ю. Кашуба, М. і Т. Маркевич, К. і А. Бабченко, *Перші Стежі*, Я. і Х. Палцан, М. Шуя і А. Балкайрос, родина Ременюк, д-р Ю. і М. Сосенко.

<u>НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ-ЙОРКУ</u> – 1,100 дол.: М. Дорожинська, О. Янчишин, родина Григорчук.

<u>НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ</u> – 5,800 дол.: Українська Кредитна Спілка – Рочестер, Самопоміч Філядельфія, родина Григорчук, д-р Д. і М. Іваник, о. А. і М. Онуферко, В. і З. Дичій, д-р М. і д-р Л. Григорчук, д-р Ю. і Т. Кузич, О. Харкевич О. і І. Матвіїшин, В. Іваницька, І. Чировська, Ю. і Б. Доміно, Е. О. і д-р М. Петрина, Б. і Х. Дзюк, Ю. і О. Возьо, д-р І. Целевич, Н. Сигіда, З. Стецишин, Л. Ткачук, д-р П. і О. Пундій, І. Олійник, Н. Іванів, О. і І. Караван, Б. і І. Плешкевич, Б. і В. Радловський, д-р Б. і Р. Харкевич, Марія Григорчук, Ю. Шаєнко, О. Литвинишин, О. Бурдяк, І. Горчинська, Т. Дажнівська, д-р Р. і М. Козицький, В. і А. Паверс, Г. Траверса, А. і Н. Сасик, Я. і С. Верещак, М. і Х. Пилипчак, Я. і П. Матвіїшин, В. Джулинська, В. Трощук, І. і А. Козак, Ю. і Л. Матвіїшин, д-р А. і Р. Ріпецький, А. і В. Еліяшевський, Р. і А. Декайло, Г. Харук, д-р В. і Д. Мінькович, д-р А. і д-р Т. Бровар, Р. і С. Соболь, д-р І. і Т. Ястремський, Л. Боднар, д-р У. Боднар, О. і В. Хринівський, д-р А. і д-р Л. Казанівський, д-р Я. і К. Данилишин, О. Фе-диняк, д-р П. і І. Попович, Є. і Л. Яросевич, І. і М. Волинець, М. Грубер, Я. Фаріон, Northrop Grumman і Medical Staff at Resurrecion Hospital, Abbot Health.

<u>НА КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКУ АКАДЕМІЮ</u> – 5,330 дол.: Українська Кредитова Спілка „Будучність" в Дітройті, Українська Кредитна Спілка – Рочестер, Федеральна Кредитова Кооператива СУМА в Йонкерсі, „Самопоміч" (Ню Джерзі) Федеральна Кредитова Кооператива, Українська Кооперативна Рада Канади, родина Григорчук, д-р Д. і д-р Х. Григорчук, д-р М. і Р. Балтарович, д-р М. Балтарович, д-р Л. Балтарович, д-р В. і д-р Р. Лончина, д-р Ю. і д-р Л. Процик, З. Цимбаліста, д-р Б. і О. Ткачук, д-р В. і О. Марчук, д-р М. і Р. Мицик, В. і Н. Міруленко, О. і А. Коверко, д-р Ю. і А. Куріца, А. і К. Сениця, Ю. і Г. Литвинишин, Н. Мицик, мгр Н. Хойнацька, д-р Ю. і І. Стасула, В. Хрептовська, Т. Яценків, В. і М. Войтихів, М. і М. Хариш, Б. і Р. Янчишин, В. і Р. Братків, А. і М. Дурбак, Т. Турула, Н. і В. Міщенко, д-р М. і І. Демус, Ю. і Л. Струтинський, А. і Л. Коломиєць, М. Цибрівська, Р. Заяць, Е. і М. Фуско, Б. і П. Ватраль, Р. і Л. Марушка, д-р В. і С. Ястремські, Н. Іванів, О. і Й. Весоловський, Ю. і Л. Куляс, М. і М. Марушка, В. і О. Кінал, д-р Р. і М. Дикун, Р. і Л. Китасти, родина Голяш.

<u>НА ЦЕРКВУ В СЕЛІ БЕРЕЗІВ-КОЛОМИЙСЬКОЇ ЕПАРХІЇ</u> – 1,100 дол.: родина Григорчук, В. і А. Косович.

<u>НА ЦЕРКВУ В СЕЛІ ТИШКІВЦІ – КОЛОМИЙСЬКОЇ ЕПАРХІЇ</u> – 600 дол.: родина Григорчук, д-р Д. і М. Іваник, родина Балух, родина Сперкач, І. і Н. Іващенко, Р. і У. Романів, Д. Петруняк, Я. Литвинюк.

Дякуємо всім, що своїми телефонічними розмовами, листами співчуття облегшували наш біль земної розлуки. Дякуємо за Ваші пожертви.

Нехай ласкавий Господь винагородить Вас усіх.

Дружина	– НАТАЛІЯ з ГРИМАЛЮКІВ
син	– ДАНИЛО з дружиною ХРИСТИНОЮ з ДИЧІЇВ і синами МИКОЛОЮ і ОЛЕСЕМ
донька	– ДІЯНА ІВАНИК з чоловіком МИКОЛОЮ і дітьми МАРКОМ, КАТЕЮ і СТЕФАНОМ
син	– РОМАН з дружиною ТАНЕЮ із СТЕЦИШИНІВ і дітьми ЮСТИНОЮ і МАКСИМОМ.

З невимовним почуванням втрати згадуємо
улюблену МАМУ й БАБУНЮ

ЛЮДМИЛУ ВОЛЯНСЬКУ

(з ШАРИХ)

У 5-ту РІЧНИЦЮ ЇЇ ПЕРЕХОДУ НА ЛІПШИЙ СВІТ

ДІТИ й ВНУКИ

ЛЮДМИЛІ ВОЛЯНСЬКІЙ

(Річниця з дня смерті 22 червня 2001

Сумують Дніпрові хвилі,
сумує калиновий край,
несуть своїй доні Людмилі
останнє „прости" і „прощай!"

І друзі в печалі глибокій
й шлють свої щирі жалі:
„Прости, що останній свій спокій
знайшла не на рідній землі".

О, Києве золоточолий!
Даремно шукаєш одвіт,
чому не на рідному полі
зростає нев'янучий квіт.

Вона Україну, як неньку,
забути ніде не могла,
навіжно в своєму серденьку
до неї любов зберегла.

Красу українського слова
плекала в далекім краю,
співала свою колискову,
молитву творила свою.

Ми тугу сльозиною збризнем,
скорботу нам вічно нести,
навчи нас любити Вітчизну
так ніжно і вірно, як ти!
(2002 р.)

З і збірки віршів „Земля Берегинь" Світлани Жук, „Полісся", 2003р.

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ

були відправлені

в церкві св. Трійці в Кергонксоні, США
і в церкві св. Юрія в Едмонтоні, Канада.

У 40-ий ДЕНЬ ВІД СМЕРТИ
нашого найдорожчого
МУЖА, ТАТА І ВУЙКА

св. п.

ВАСИЛЯ ЮРІЯ СТЕЦЯ

в середу, 5 липня 2006 р.

будуть відправлятися

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

в слідуючих українських греко-католицьких церквах:

- св. Юра в Ню-Йорку о год. 8:30 ранку;
- в Катедрі св. Юра у Львові, Україна;
- Введення в Храм Пресвятої Богородиці в Сторонибабах, Україна;
- в українській католицькій церкві Пресвятої Богородиці, в Люрді, Франція;
- в Люблинській греко-католицькій семінарійній церкві, Польща;
- Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії в Лос Анджелесі, Каліф. 8 липня, год. 10-та ранку;
- Пресвятої Богородиці в Conyers, GA.

В цей день просимо злучитися з нами в молитвах за спокій Його душі.

ДРУЖИНА, ДОНЬКА і РІДНЯ.

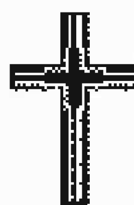
Слідуючі особи зложили пожертви в пам'ять Покійного і на Український Католицький Університет у Львові:

по 500 дол. Марія Стець і Аріядна Стець-Яконен, д-р Ярослав і д-р Ярослава Панчуки;
200 Христина і Болеслав Лагшевські;
по 50 Катя і Юрій Стецюки, Мирослава Савчак і Марта Савчук;
40 Тетяна Криницька;
по 30 Марія і Петро Лещишини, Анна і Любко Галуги.

НА ДІТИ – ЖЕРТВИ ЧОРНОБИЛЯ:
500 дол. Марія Стець і Аріядна Стець-Яконен.

НА УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ СВ. ЮРА в НЮ-ЙОРКУ:
500 дол. Марія Стець і Аріядна Стець-Яконен.

Рідня дякує всім жертводавцям за щедрі датки.

З жалем повідомляємо знайомих
і приятелів, що в четвер,
15 червня 2006 р. відійшла у вічність
в родинному домі в Сколе, Україна.

св. п.

ОЛЬГА БУЛЬБА

У смутку залишені:

сестри – ІВАНКА ІВАСИКІВ
– СТАНИСЛАВА ЯНІВ
– ХРИСТИНА БУМБА
племінниці і племінники в Америці, Канаді й Україні,
та ближча і дальша родина.

Вічна її пам'ять!

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

св. п.

мгр. ЗИНОВІЯ САВИЦЬКОГО

26 XI 1912 – 30 V 2006

будуть відправлені

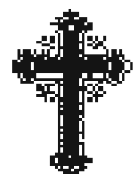
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

в українських католицьких церквах:

- св. Володимира, Стемфорд, Конн. в неділю, 9 липня о год. 10-ій ранку;
- св. Володимира Великого, Ютика, Н.Й. в неділю, 9 липня о год. 9:30 ранку;
- св. Михаїла, Вунсакет, Ровд Айленд, в суботу, 8 липня о год. 9-ій ранку;
- Успення Пресвятої Богородиці, Стрий, Україна, в суботу, 8 липня о год. 8-ій ранку;
- Каплиця Українського Католицького Університету, Львів, Україна, в п'ятницю, 7 липня, о год. 12-ій дня.

Про молитви за душу Покійного просять

син – ЮРІЙ
донька – ГАНДЗЯ

З жалем повідомляємо, що в суботу, 23 червня 2006 р.
відійшов у вічність в Спрінггіл, Фла., наш найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ, БРАТ і ВУЙКО

св. п.

ВОЛОДИМИР ПІЗНЮК

нар. 24 квітня 1924 р. в Стрию, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 1 липня 2006 р. Тіло буде поховане на українському цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У смутку залишилися:

дружина – КАТЕРИНА
доня – ХРИСТИНА з чоловіком РОБЕРТОМ і дітьми КАТЕРИНОЮ, ЕЛИЗАБЕТОЮ і ДЖЕНІФЕР
сестра – НАДІЯ КОЗАК з Моршина, Україна
племінники – ІРИНА КОЗАК з Моршина,
– ВОЛОДИМИР КОЗАК з дружиною ЛАРИСОЮ і дітьми ІРИНОЮ і ВОЛОДИМИРОМ з Ню-Йорку
– ТАРАС з дружиною ОЛЕКСАНДРОЮ і дітьми МИКОЛОЮ, ІВАНОМ і ПАВЛОМ з Бейону, Н.Дж.
– ТИМКО, ІРИНА і НАДІЯ з родинами з Англії
– ДЖЕРОЛД з Флориди і ВАЛЬДІ з Канади
та ближча і дальша родина в Канаді й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень
і подяк редакція не відповідає